

Előzetési ára:

Egész évre.....12 kor.
Fél évre.....6 kor.
Negyed évre.....3 kor.

Hirdetéseket

felvesz a kiadóhivatal
IV. Kecskeméti-utca 5. sz.

A VENDÉGLŐS

MEGJELENIK
minden hó 1. és 15-én.
SZERKESZTŐSEG
KIADÓHIVATAL
IV. kerület.
Kecskeméti-utca 5.

A Szállodások, Vendéglősök, Kávésok, Pinczerek és Kávéssegédek Országos Nyugdíjintézete,
a Budapesti I—III. ker. Szállodások, Vendéglősök, Bor- és Sörmérők-Ipartársulata,
a Budapesti Kávés-Ipartársulat, a Budapesti Kávéházi Segéd-Egylet betegsegélyző-pénztárának
és a „Hungária-nagyszálloda” betegsegélyző-pénztárának

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szállodások-, Vendéglősök- és Koresmarosok-
ipartársulata:

IV. kerület, Himzö-utca 1. szám

Budapesti I—III. ker. Szállodások, Vendéglősök, Bor-
és Sörmérők-Ipartársulata:

II. ker., Medve-utca, Fácán.

Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő

WAGNER JÓZSEF

IV. Kecskeméti-utca 5.

Bérmertelen leveleket nem fogadunk el.

Írásokat nem adunk vissza.

»Budapesti Pinczér-Egylet»
IV., rostély-utca 1.

PAULITS JÓZSEF

közvetítő-intézete, IV. papnövelde-utca 3.

WINDT MÁRTON

pinczér-ügynök. VI., Molnár-utca 29. szám.

A magyar vendéglősök V. országos kongresszusa.

Az ipartársulat a következő meghívót küldte szél:

Tisztelt Szaktársak!

A magyar vendéglősök IV-ik országos kongresszusa Nagyváradon megbízta a kirendelt Országos Végrehajtó-Bizottságot azzal, hogy a jelen év folyamán előkészítse és megtartsa Aradon az V. országos kongresszust.

E megbízatásából kifolyólag a végrehajtó-bizottság a magyar vendéglősök

V-ik országos kongresszusát 1900. évi szeptember hó 12-ére Aradra összehívja.

Tisztelt Szaktársaim!

Ha rámutatunk az előző években tartott négy kongresszusra, azon reményünknek adunk kifejezést, hogy e most megtartandó országos kongresszus ismét hatalmas lépésekkel fogja előmozdítani szak-társaink közös érdekeit;

fokozni és erősíteni fogja azon összetartást és baráti érzületet, mely előző kongresszusainkon az ország minden részéből összejövő társaink között kifejlődött;

és alapvetőül szolgál arra, hogy jövőben együtt-működésünk szilárdabb szervezetben áldásosabb legyen;

e reményünkben kérjük önöket, szíveskedjenek minél nagyobb számban megjelenni.

Érdekeink előmozdítása, határozataink érvényre jutása akkor remélhető, ha ezeknek az ország minden részéből összeseregülő vendéglősök tömege adja meg a súlyt, közös akarata az erkölcsi erőt!

Az Országos Végrehajtó-Bizottság megbízásából:

Gundel János,
elnök.

A magyar vendéglősök V. kongresszusának napirendje:

I. A kongresszus megnyitása.

II. Elnök és 8 társelnök választása, jegyzők kijelölése; — a jegyzőkönyv hitelesítésére két tag kiküldése.

III. Jelentés a végrehajtó-bizottság eljárásáról. (Előadó: Gundel János elnök.)

IV. Jelentés a szakoktatás kérdésében. (Előadó: Glück Frigyes, a budapesti szakiskola bizottságának elnöke.)

V. Az idegenforgalom emelése. (Előadó: Stadler Károly.)

VI. A magyar vendéglősök országos szövetsége. (Előadó: Bokros Károly, Budapestről.)

VII. A magyar vendéglősök országos szövetségének megalakítása: 1. Alapszabályok elfogadása. 2. Tiszttakar megválasztása. 3. Esetleges indítványok.

VIII. Indítványok előterjesztése. Ezen indítványok 1900. augusztus 20-ig Gundel János elnök urhoz (Budapest, V., István főherceg-szálloda) írásban nyújtandók be.

IX. Intézkedés a kongresszus határozatainak végrehajtásáról.

A kongresszus ügyrendje:

1. A magyar vendéglősök V-ik országos kongresszusa Aradon — 1900 évi szeptember 12-én reggel 9 órakor nyílik meg — s tagja lehet minden magyarországi szállodás, vendéglős és koresmáros.

2. A kongresszust az 1899. évi nagyváradi IV. országos magyar vendéglős-kongresszus végrehajtó-bizottságának elnöke: Gundel János nyitja meg.

3. A kongresszus egy elnököt és nyolcz társelnököt választ. A választás közfelkiáltással vagy tíz tag írásbeli indítványára titkos szavazással történik. Négy jegyzőt az elnök jelöl ki. A jegyzőkönyv hitelesítésére két tagot választ.

4. A napirendre tűzött ügyek az előadók előterjesztése alapján és sorrendben tárgyaltnak.

5. A kongresszus ülése nyilvánosak s a határozatok szótöbbséggel hozhatók. Szavazategyenlőség esetében az elnök szavazata dönt.

6. A kongresszuson csak a napirendre tűzött ügyek tárgyalhatók. A tárgyalást mindenkor az előadó nyitja meg, ki egyuttal előterjeszti határozati javaslatát is.

7. Mindazok, kik valamely tárgyhoz hozzászólani kívánnak, kötelesek előbb a jegyzőnél feliratkozni, s csakis a főljegyzés sorrendjében vehetik igénybe szólási jogukat. Ugyanazon tárgyhoz csak egyszer és csak 10 perczig szabad szólani. A napirendhez szólani, személyes kérdésben válaszolni, a tanácskozási szabályokra hivatkozni, vagy indítványt visszavonni bármikor lehet. Az elnöknek és előadónak jogában áll a tanácskozás alatt bármikor felszólalni.

8. Az elnök a szólót — szükség esetében — megintetheti, rendre utasíthatja, s ha ez sem használ, töle a szót megvonhatja.

9. Ha szólasra többé senki sem jelentkezik, akkor az előadót s azokat illeti a végző, a kik a vita folyamán külön indítványt tettek. Azután az elnök elrendeli a szavazást. Szavazásra első sorban az előadó indítványa tüzendő ki, utána az ehhez legközelebb eső indítvány s végül a módosítványok az előterjesztés sorrendje szerint. A kérdés oly módon teendő fel, hogy arra »igen-nel» vagy »nemmel» lehessen szavazni.

10. A vita bezárására irányuló indítványt — tíz tag írásbeli kívánságára — az elnök szavazás alá bocsátja.

11. A szavazás felállítás által történik. Kétség esetében ellenpróba alkalmazandó, s ha ez sem vezetne eredményre, akkor az elnök elrendeli a névszerinti szavazást.

A kongresszussal együtt a szállodások, vendéglősök stb Országos Nyugdíjgyesülete is Aradon tartja meg III. rendes közgyűlését, melynek meghívóját itt közöljük:

A Szállodások, Vendéglősök, Kávésok, Pinczerek és Kávéssegédek Országos Nyugdíjgyesületének

III. évi rendes közgyűlését

a múlt közgyűlés határozata értelmében 1900. évi szeptember hó 12-én, délután 1/3 órakor, Aradon, a „Központi” szálloda nagytermében fogjuk megtartani.

Nyugdíjgyesületünk tagjait, midőn ez uton tisztelettel meghívjuk, kérjük arra, hogy minél számosabban megjelenni szíveskedjenek.

Budapesten, 1900. évi július hó 5-én.

A „Sz. V. K. P. K. O. Nyugdíjgyesülete” igazgatósága nevében:

Bokros Károly,
elnök.

A közgyűlés napirendje:

1. Közgyűlési megnyitó beszéd. Tartja: Bokros Károly elnök.

2. Határozatképesség igazolása, szavazólapok, meghatalmazások beszedése.

3. Jelentés az igazgatóság évi működéséről. Beterjeszti: dr. Solti Ödön egyesületi jogtanácsos.

4. Felügyelő-bizottság jelentése és a felmentvény megadása.

5. Költségvetési- és zárószámadások tárgyában határozathozatal.

6. Egy felügyelő-bizottsági tagnak választása.

7. Jövő évi közgyűlés helyének meghatározása.

8. Indítványok. Az egyesület tagjai tartoznak a közgyűlésen tárgyaltnak óhajtott indítványokat az igazgatóság elleni panaszok kivételével — melyek a közgyűlésen közvetlenül megtehetők — legkésőbb folyó évi augusztus hó végéig illetékes választmányuk után a központi irodában írásban beterjeszteni.

9. A közgyűlés berekesztése.

Az aradi vendéglősök és kávésok ipartársulata nevében, mely ez évben a kongresszusra és a nyugdíjgyesület közgyűlésére utazó szaktársak házigazdája lesz, Nagy Lajos elnök a szaktársakhoz szíves hangon meghívót intézett, és egy-szersmind a következő programot állította össze a kongresszusi és közgyűlési tagok részére.

Utmutató.

A szabadságharczi emléktárgyak orsz. muzeuma egész nap nyitva áll.

1900. szeptember 11-én.

1. Az összes vonatokon érkező vendégeink fogadtatása és elszállásolása. Rendező: Gavrillete Miklós.
2. Este 8 órakor ismerkedő estély a »Fehér kereszt»-szálloda téli kertjében.

1900. szeptember 12-én.

1. Reggel 8 órakor a »Hungaria» kávéházból indulva, testületileg felvonulás a szabadság-szoborhoz.

2. A magyar vendéglősök V. országos kongresszusa megkoszorúzza a szabadság-szobrot, Ünnepi beszédet tart Gundel János végrehajtó-bizottsági elnök. (A budapesti vendéglősök ipartársulata korszorut küld. — Ha más ipartársulatok ez alkalomra korszorut hoznak, kérjük azt augusztus hó 30-ig bejelenteni.)

3. Délelőtt 9 órakor: A magyar vendéglősök V. országos kongresszusa a »Központi» szálloda dísztermében.

4. Délután 1/3 órakor: A szállodások vendéglősök, kávésok, pinczerek és kávéssegédek országos nyugdíjgyesületének III. évi rendes közgyűlése a Központi szálloda dísztermében.

5. Délután 5 órakor: A magyar vendéglősök kongresszusa megkoszorúzza a vértanúk vesztőhelyét. Emlékbeszédet tart: Glück Frigyes. (Kivonulás kocsiikon a közgyűlés befejezése után. — A budapesti vendéglősök ipartársulat korszorut küld; masok által hozandó korszorukat kérjük augusztus hó 30-ig bejelenteni.)

6. Este 8 órakor: Összes vendégeinket tisztelettel meghívjuk a Fehér Kereszt-szálloda téli kertjében tartandó társas vacsorára.

1900. szeptember 13-án.

1. Reggel 9 órakor: Az aradi pinczér-egylet 50 éves jubileuma alkalmára az egy-let díszközgyűlése a Központi-szálloda dísztermében: a) megnyitó az aradi dalárda által; b)

ünnepi beszéd, tartja Dr. Barabás Béla; e) Záró ének. Rendezők: Kovács István és társai.

2. Dél előtt 10 órakor: Összes vendégeinket tisztelettel meghívjuk a „Millenium”-sör-sarnokba villás-reggelire.

3. Dél előtt 11 órakor: Külön vonattal kiindulás Győrre. Délután: Az aradmegyei gazdasági egyesület által rendezendő barátsági és szőlőszeti kiállítás Menes, Győr és Kúv szőlőbirtokainak megtekintése. A kiindulás vezetője: Nikolics Dóme aradi ügyvéd. (Azon tisztelt vendégeinket, kik a 3 egymásba folyó hegyközsg szőlőgazdaságát szeptember 14-én bővebben megismerni óhajlják — szívesen kalauszoljuk. Ezt azonban augusztus 30-ig külön levélben kerjük bejelenteni, hogy az egyes szőlős gazdáknál elhelyezkedő gondoskodhassunk.) Este 8 órakor visszaérkezünk Aradra.

4. Este 9 órakor: Tisztelettel meghívjuk összes vendégeinket a Központi szálloda nagytermében tartandó táncszal egybekelőtől társas estélyünkre. Rendező: Huzó István.

1900. szeptember 14-én.

A város és nevezetességeinek megtekintése.

1. Dél előtt: 8 órakor gyülekezés a Központi szálloda kávéházában:

2. Az aradi vár és történelmi helyeinek megtekintése:

3. Az Új-Aradi sörgyár megtekintése:

4. Az aradi vendéglősök szodagyarnak megtekintése:

5. Kremmer József (Andrényi utóda) borkereskedő pinczejében villás-reggeli.

6. Délután: 2 órakor gyülekezés a Fiume kávéházban:

7. Dományi József borkereskedő pinczejének megtekintése: — onnan

8. Kirandulás az aradi waggongyár: — ezután pedig

9. Neumann testvérek szeszgyárának megtekintése:

10. Este 8 órakor bucsu Kass Béla sör-sarnokában.

Dél előtt rendezők: Földesi Lajos, Gavrillete Miklós. Délután rendezők: Löwy Ignác, Garai Sándor.

Jegyzőkönyv

felvett a Budapesti I—III. ker. Szállodások, Vendéglősök, Bor- és Sörmezők Ipartársulatának választmányáa által az 1900. évi július hó 19-én tartott üléséről.

Jelen voltak: Zalder Venczel elnökhelyettes, Fürst Tivadar, Gúrsch Ferenc és Müllner Ferenc szavmizsgálók; Albecker Antal, Berger Vince, Hübner József, Hiedl István, Kunce Ödön és Wenzl Ferenc választmányi tagok és a társulati jegyző.

1. Gúrsch Ferenc szavmizsgáló bejelenti, hogy Pecz Károly elnök elfoglaltsága miatt nem jelenhet meg, miért is a mai ülés vezetésére Zalder Venczel elnökhelyettes kéri fel.

2. Zalder Venczel elnökhelyettes üdvözlí a megjelenteket, felkéri Berger Vince és Kunce Ödön tagokat a mai jegyzőkönyv hitelesítésére, felhívja a jegyzőt a napirend előterjesztésére s ezzel az ülést megnyitja.

3. Felolvastatik a folyó évi április hó 10-én tartott ülésről felvett jegyzőkönyv, mely tudomásul vétetik és hitelesítettik.

4. Beterjesztetnek a folyó év II. negyedéről szóló penztári kimutatások, melyek tudomásul vétetnek.

5. Beterjesztetnek a beérkezett és elintéztett ügydarabok; tudomásul vétetnek.

6. Jegyző bejelenti, hogy Bernecker János, Bernecker Katalin, Almásy József, Almásy Rozalia, Kíller Rozina, Sza bó Alajos és Sza bó Lujza a temetkezési egyetbe való felvételüket kéri. A beszerzett információk alapján azoknak felvétele határozatlik.

Mint hogy a napirend letárgyaltatott és indítvány nem tetteit, elnökli, köszönetnyilvánítása mellett, az ülést berekesztli.

Kmf.

A záróra eltörlése.

A vendéglőkre és kávéházakra vonatkozó, lapunk más helyén ismertett új székesfővárosi szabályrendeletnek kétségkívül legfontosabb és óriási horderejű intézkedése a vendéglői záróra eltörlése.

Iparunk ezzel egy régi, nyomasztó terhétől szabadult meg, melynek súlyát minden kartársunk hosszú idők óta érzi. De nemcsak a vendéglőipar munkásait sujtotta a záróra régi időkből fennmaradt intézménye, hanem magát a székesfőváros közönségét is, melynek tetemes része sehogysem bírta megérteni, hogy miért ragaszkodik Budapest, ifjú világvárosunk vezetéke oly szilárdan,

a nyugati államok összes nagy városaiból már régen kiküszöbölt ez ósdi intézményhez, melynek csak évtizedek előtt, mikor még a személyi biztonság és székesfővárosunk személyi- és idegenforgalma nagyon alacsony, a maihoz nem is hasonlítható fokon állott, volt némi értelme.

Hogy ez mennyire igaz, mi sem bizonyítja jobban, mint az a körülmény, hogy a kávéházaknak már régebbi idő óta nincs zárórájuk. Sok panaszra adott okot a rokon kávéiparnak iparunk egyenes kárára adott ez előny, mert hiszen vendégeink, kik esetleg tovább maradtak volna helyiségeinkben, a záróra beálltalval — föltéve, hogy még nem akartak nyugalomra térni — egyenesen arra voltak kényszerítve, hogy kávéháza menjenek; de most, hogy a Tanács végre egyforma mértékkel mér vendéglősnek és kávésnak egyaránt, megszűnik az ebből származott egyenlenség, mindenki öröme.

Az által, hogy iparunkról ez a szorító béklyó régen megérdemelt helyére: a lomtarba kerül, sok minden meg fog változni, még pedig előnyösen.

Első sorban is — és ez egyik legfontosabb gazdasági érdeke Budapestnek — az idegenforgalom emelésének mostanában felkarolt kérdése jó részben kedvező megoldást nyerend.

Viruló székesfővárosunkat nem csupán azért keresik fel a külföldiek, hogy itt üzleti ügyeiket végezzék, hanem azért is, hogy a nappali munka után estéiket kellemesen töltsék el.

Ha valaki külföldi utra indul, ezt mindig kivételes állapotnak tekinti, ennek folytán többet költ mint rendesen és a szórakozásból, élvezetekből is nagyobb mennyiséget kíván meg, mint saját lakóhelyén. Más szóval, úgy a mint mi magyarok nem sajnáljuk külföldön a garast, hanem a nyújtott szórakozást szívesen és bőkezűen fizetjük meg, azoképen a nálunk megforduló idegen is szívesen mulatozik akár a hajnali órákig is és szívesen költi el megfelelő élvezetekre a pénzét. Már pedig ez az, amiért nagyfontosságú az idegenforgalom kérdése.

Székesfővárosunk nem tartozik kereskedelmi és ipari tekintetben most még a gazdagok közé. Ezért nagy szüksége van arra, hogy minél több pénz kerüljön forgalomba. Az a pénz tehát, a melyet a hozzánk kerülő idegenek hagynak itt, nagyon jól esik a kereskedelemnek és iparnak. Nyilvánvaló illetéknépen, hogy az idegen pénz forgalomba kerülése elől minden akadályt el kell hárítani. Ilyen akadály volt pedig a záróra is.

Magasra rüg amaz idegenek száma, kik szívesen töltötték volna hosszabb időt nálunk, ha módjukban lett volna szabad idejüket kellemesen eltölteni. Színházaink előadásai azonban aránylag korán érnek véget, hazánk nyelvét nem értőknek vajmi kevés szórakozást is nyújtanak; nagyszabásu variétének, az egyetlen Somossy-mulató kivételével, nincsenek; Ós-Budavára nélkülölzi ama kelleket, melyek az idegennek a benne való tartózkodást kellemesé teszik, sőt ellenkezőleg, rossz benyomást költ benne a nagyban folyó „balekfogas”, azután meg csupán a nyári hónapokban van nyitva; hová menjen tehát az az idegen, a ki esti 10—11 órakor még nem akar vagy nem tud nyugalomra térni?

Világos, hogy csak vendéglőben vagy kávéházban vár még reá szórakozás.

Amde vendéglőinkben mindenkor kellemetlenül lepte meg az idegent éjjeli 1 órakor az a felszólításunk, hogy „menjenek haza, mert itt a záróra”. A nagy nyugati államok lakosai fejcsóválva vettek tudomásul, hogy a 650,000 lakossal bíró Budapest e rossz szokása, a kisvárosok niveaujára emlékezteti őket. De mit tehettek egyebet? Fizettek és bosszusan távoztak azzal a fogadással, hogy többé hozzánk nem jönnek.

Most már persze változik a helyzet. A helyiségeinkben békésen mulatozó idegent vagy budapesti lakost nem kell ugyszólván

elkergetnünk asztala mellől. Sok kellemetlenségtől is szabadulunk meg ezáltal. Gyakran volt rá eset, hogy egyik-másik sanguinikus vendégünk valóságos botrányt rendezett, mikor távozásra szólítottuk fel. Az idegen nem akarta elhinni, hogy Budapesten ilyen szabályrendelet is létezhetik, a budapesti pedig egyszerűen azért volt dühös, mert épen akkor zavartuk, mikor legjobban érezte magát a fehér asztal mellett. De most már vége szakad e visszás állapotnak. Vendégeink addig maradhatnak megszokott asztaluknál, a meddig nekik tetszik. Békés mulatozásukat nem zavarja már senki és semmi sem.

De a záróra eltörlése más tekintetben is megelégedésünkre szolgál. Voltak eddig egyes vendéglők, melyek a többi rovására sokkal tovább tarthaták nyitva helyiségeiket, kivételes hatátsági engedelemmel. Orfeumokkal kapcsolatos vendéglők, Ós-Budavára összes vendéglői, gyárak, nyomdák, szerkesztőségek és egyéb éjjeli munkával foglalkozó vállalatok közelében fekvő vendéglők kapták meg e kiváltságot, nem kis kárára a többi vendéglőknek.

Most már lejárt a kiváltságok korszaka is. Megszűnik a bosszankodás, a panasz és az elnyomatás fölötti jogos felháborodás érzete. Minden szállodás, vendéglős és keresma-ros előtt végre nyitva van az ut arra, hogy tehetsége szerint boldoguljon.

Új korszak hajnalát, felvirradtat látjuk e rendeletben, sokat hányatott iparunk egén.

Régi hiányt pótol ez az intézkedés, mely egyformán elégíti ki az iparosok és a közönség jogos kívánságait, azonkívül pedig több jogot ad az eddiginel Budapestnek arra, hogy magát a világvárosok közé számtsia.

Örömmel üdvözöljük tehát e bölcs reformot, melynek kivívásáért iparunk vezető férfiai oly régóta küzdenek. Örömrünk annál nagyobb, mert mi is hosszú évek óta állhatatosan foglaltunk helyet a záróra ellen küzdő közkatónak soráiban!

Wagner József.

Az új szabályrendelet.

A budapesti vendéglőket és kávéházakat szabályozó régi rendelet, melynek sok pontja ellen szakköreink már számtalan jogos panaszt emeltek, végre valahára hatályát veszti és helyét a Tanács ipari és jogügyi osztálya által kidolgozott új szabályrendelet fogja elfoglalni, az illetékes fórumok észrevételeinek meghallgatása után.

Az új szabályrendelet nagy fontossággal bír mindkét ipar szempontjából. Székesfővárosunk rohamos fejlődése folytán szüksége mutatkozott annak, hogy némely újabb időkben felmerült ipari kérdések czélzerű megoldást nyerjenek és e feladatnak az új szabályrendelet ha nem is mindenben — de megfelel.

Legnevezetesebb újítása kétségkívül az, hogy a régi idők egy ósdi maradványát, a vendéglőiparnak régi és számtalanszor felpanaszolt sérelmét, a vendéglői zárórát végleg eltörlí.

Örömmel vesszük tudomású a nagyfontosságú reformról. Sok hányatásnak kitétt iparunkra végre valahára szebb napokat hoz ez az üdvös újítás, melyért ipartársulatunk, kongresszusaink oly régóta küzdenek. Mi már előre láttuk e reform bekövetkeztét, mert hiszen azok, akik a székesfőváros élén állanak és érdekeit szem előtt tartják, maguk is már régen belátták, hogy a záróra nem egyéb, mint egyrészt a nagyfontosságú vendéglőipar indokolatlan megszorítása, másrészt a mostanában szönyegen forgó idegenforgalom nagyobb ki-
fejlődését lehetetlenné tevő akadály. A reform óriási jelentőségével lapunk más helyen foglalkozunk, itt csak a még nem végleges szabályrendelet főbb pontjainak felsorolására szorítokunk.

A szabályrendelet a borozókat és az automata-buffékat is a vendéglők közé sorozta. (?) A szabályrendelet mindjárt az elején meghatározza, hogy nyilvános üzletek nyitására iparendelejt csak az kap, aki a) magyar honpolgár; b) teljes megbízhatóságú a székesfővárosi m. kir. államrendőrség főkapitányi hivatala által külön e czéla ki-
állított bizonyítvánnyal igazolja; c) igazolja azt, hogy tagja az általa gyakorolni szándékoltt iparág szerint Budapesten megalakult ipartársulatnak.

Iparendelejt egyáltalán nem nyerhet, aki nyereségvágyból elkövetett büntetért vagy vétségért büntetve volt; aki bordélyházat tart, tartott, bordélyháztulajdonosnak férje vagy férje volt, bordélyháztulajdonossal közös háztartásban él vagy élt, vagy bordélyháznál bármily alkalmazásban volt. Az üzletek tulajdonosai tartoznak arra

ügyelni, hogy alkalmazottaik a vendégekkel erkölcsstelen üzelmeket ne folytasanak s üzletük kéjlegési ezélokra ne szolgáljon.

A fogadók. Ezek tisztaságára, a személyzetnek a vendégekkel szemben való előzékenységre terjeszkedik a szabályrendelet.

Vendéglők, koresmák és sörházak. — Vendéglői, koresmai és sörházhelyiségekben tanköteles gyermekeknek tartózkodását az üzlet-tulajdonos csakis akkor engedheti meg, ha azok felnőttek társaságában jelennek meg.

A főváros területén levő vendéglők, koresmák és sörházak a nap és az éjjel minden szakában nyitva tartóhatók.

Jogában áll a m. kir. államrendőrségnek oly vendéglők, koresmák és sörházaknál, melyek közbiztonsági vagy közérkölcseiségi szempontból alapos kifogás alá esnek, vagy a melyekben a vendégek vagy az üzlet-tulajdonos tiltott- és házárdjátékok üzésén ércnek, a székesfőváros Tanácsának előzetes meghallgatása után és három hónál nem hosszabb időre, zárórát megállapítani, mely azonban éjjeli 11 óra előtt nem kezdődhetik.

Ez ügyben hozott határozatát tartozik a m. kir. államrendőrség főkapitányi hivatala a székesfőváros tanácsával közölni.

Oly vendéglők, koresmák és sörházaknál ellenben, melyeknek nyitvatartása nagyobb utcaiz mozgalmak esetén a közbiztonságot vagy közrendet veszélyeztethetné, jogában áll a m. kir. államrendőrség főkapitányi hivatalának saját hatáskörében azonnal is intézkedni, s a fenforgó szükség mérvéhez képest tetszés-szerinti zárórát megállapítani.

A záróra eltörlését a következőkép indokolja a szabályrendelet: A hatóságok s a társadalom karöltve fáradoznak az idegenforgalom emelésén, de vajjon remélhető e az idegenforgalom emelkedése mindaddig, míg a hatóság maga emel gátat e czél megvalósulása elé? A nyugoti nagy világ városokban — a milyennek mi is szeretjük már magunkat tartani — a hol az idegenforgalmat nem még csak teremteni kell, hanem a hol már az meg is van, Bécsét kivéve, záróra sehol sincsen. Nem szükséges tehát az nálunk sem, a kávéházi záróra behozatala pedig erkölcsrendészeti szempontból határozottan veszélyes. Ez csak a bordélyházak s alsóbbrendű mulatóhelyek forgalmának növekedését idézné elő, mert a vendéglőből és kávéházakból kiszorult s meg mulatni vágyó közönséget e helyekre kényszerítené, már pedig ezt hatósági intézkedéssel előmozdítani semmiesetre sem volna helyes.

A székesfőváros területén levő vendéglőkben, koresmákban és sörházakban kizárólag rézfúvóhangszerekből és dobból álló zenekarral való zenélés éjjeli 10 órától kezdve az éjjelen át egyáltalában tilos. Ezen üzlet-helyiségekben vegyes zenekarral való zenélés éjjeli 11 óráig van megengedve, de csakis olykép, hogy a rézfúvóhangszereken és dobokon játszó zenészek száma az összes zenészek számának 1/2-át meg nem haladhatja. Éjjeli 11 órától éjjeli 1 óráig ezen üzletekben csakis vonós- és fúvóhangszerekből álló zenekarral szabad játszani. Éjjeli 1 óra tul mindennemű zenélés szigorúan tilos.

Kávéházak. Ezekre is vonatkozik a fentebbi paragrafus.

Kávéháznak csupán azt az üzletet tekinteti a szabályrendelet:

a) mely utcaiz földfeletti helyiségben gyakoroltatik, és a mely helyiségnek a vendégek befogadására szolgáló része a mellék-helyiségek (anyagkamra, konyha, illemhely stb.) nélkül legalább 150 négyszög méter alapterülettel és 4 méternyi magassággal bír s jól szellőzethető.

b) a melyben legalább két rendes nagyságu tekeasztal folytonosan a közönség rendelkezésére áll, kivéve a kültekén és szállodákban levő kávéházakat, melyekben egy tekeasztal is tartható.

Meghatározza, mily ételeket lehet kávéházakban kiszolgálni, u. m.: kávé, tea, csaj, csokoládé, aludt tej, tejjel, tejszín, jegeskávé, fagyalt, limonádé, gazeuse, szörp, szikviz, asványviz, továbbá az elősorolt czikkekel fogyasztatni szokott sütemények, végre gyümölcs, saj, vaj, tojás és az ebből készült ételek, hideg és meleg hentesrűk (sonka, főlágott kolbászok), valamint az ital-mérési engedélyben föl-sorolt szeszes italok. A mennyiben oly újabb étel-vagy ital-mérési kerülének forgalomba, melyeknek árusítása a kávéházakban kívánatosnak mutatkozik, erre az engedélyt a Tanács az ipar-társulat indokolt kérelmére megadhatja.

A kávéházban mint pénztárosnő egy és ugyanazon időben csak egy nő személy lehet jelen. A pénztárosnőnek szigorúan tilos a vendégek között szórakozás czéljából időzni, azokkal együtt étkezni, inni s asztalához odaülni. E tekintetben a felelősség az üzlet-tulajdonost terheli.

Kávé-mérések. A főváros területén levő összes kávé-mérési üzletek éjjeli 11 órakor bezárandók, mely időponttól zart ajtók mögött is vendégeket kiszolgálni tilos.

Pálinka-mérési üzletek. Az összes pá-

linka-mérési üzletek esti 10 órakor bezárandók és reggeli 4 óráig zárva tartandók.

Pálinka-mérésekben tilos az ital-mérési engedély tárgyat képező szeszes italokon kívül bárminemű főzelek (thea, grock stb.) avagy bárminemű ételek és italok (szódaviz, málnaszörp stb.) kiszolgálása, éjjeli szállásadás, lármás dalolás, kártyazas és minden egyéb játék, valamint a zenélés is.

Mindezek után javasolja az ügyosztály, hogy ezen előterjesztést tárgyalás és véleményezés végett a kerületi Elöljárók Értekezletének, a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamarának s az Országos Iparegysületnek kiadni, netáni észrevételeinek közlése végett pedig a m. kir. államrendőrség főkapitányi hivatalával az érdekeltektől ipartársulatok-kal közölje a főváros Tanácsa. A szabályrendelet ellen vétőket egy koronától hatszáz koronáig büntetik.

A sörfogyasztás emelkedése hazánkban.

Hol vannak már azok az idők, mikor a régi Pest városában, ha valaki jó sört akart inni, elsősorban is bécsi sört kért a vendéglőtől. Az igaz, hogy ez a sör épen annyira volt bécsi, mint a milyen messze gyártották Bécsből. Legtöbbsnyire bajor vagy pedig pilseni gyártmány volt.

Ma már hála Istennek, ezen a téren legkevésbé szorulunk a külföldre, amivel nem akarjuk azt mondani, hogy talán boykottáljuk a külföldi sörtermékeket, mert bizony őszintén szólva, hazánkban számos kedvelője van a bajor, pilseni és egyéb fajta söröknek, bár kevesebb, mint a belföldön készült és gyártott sörtermékeinknek.

El kell azonban ismernünk azt, hogy a sörgyártás terén óriási nagyot haladtunk. Igazunkat nem akarjuk száraz statisztikai adatokkal támogatni, ami pedig leg-ekesebben szóló bizonyosság volna, elég egyszerűen rá-mutatnunk ama szembezőkő jelenségre, hogy Magyarországon ma már elég sok a sörgyár, ami esalhatatlan jele annak, hogy a szükséglet is nagyobbodott; viszont ebből következik az, hogy a sörgyárak által termelt sör csakis jó minőségű, hiszen a napról-napra emelkedő fogyasztási mennyiség aránya is e mellett bizonyít.

De bizonyítja fentebbi állításunkat ama tény is, hogy az államháztartás budgetjében ma már a sörre kivetett és az attól behajtott adó, jelentékeny tételt képez. Nem állítunk nagyot, ha kijelentjük, hogy ma már a belföldi sörre vetett adó mennyisége többszörösen felhaladja azt a vámszöveget, melyet a külföldről hozzánk szállított sör megvámolási adója ezimén szed be az államkincstár.

És ezzel a fenti tétellel önkénytelenül is kritikát gyakoroltunk. Az elfogulatlan szemlélő könnyen levonhatja ebből a következeziákat. Ha a belföldi sörre vetett adó összege — jóval alacsonyabb adótétel mellett — felülmúlja a magas vámmal sújtott külföldi sör után behajtott összeget, ebből kétszögetlen, hogy a belföldi sörfogyasztás határozottan fölébe emelkedik a külföldi sör fogyasztásának. És ebből viszont önként folyik, hogy a belföldön előállított sör nemcsak hogy megállja a versenyt a fentebbioktól következőleg a külföldivel szemben, hanem az általános kedveltség terjedéséből kifolyólag azt immár jóval felül is mulja.

A belföldi sörgyártás ma már európai színvonalon áll és semmiféle tekintetben kifogás nem érheti. Sörgyárosaink idejekorán belátták azt, hogy csakis olyképen versenyezhetnek a külföldről beözönlő különféle gyártmányú sörökkel, ha igrkeznek a lehető legjobb minőséget előállítani és a jó minőségéből folyó könnyebb eltarthatóságával a sörnek nemcsak a hazai sörtermelés és fogyasztásnak állandó alapot biztosítani, hanem az ilyen jó foggyerek segélyével — annyira-amennyire — a külföldi sörtermékeket a hazai forgalomból kiszorítani.

És ez igrkeznek meg is van a foganatja, de tehát az kellő törekvés mellett el sem maradhat. Hiszen a kedveltségnek a jó gyártmány az első feltétele és abból folyik aztán a többi. Nemesek alapot kellett teremteni, melyen lábukat megvetették, hanem azt igrkezniök kellett egyre növekvő buzgalommal kiszélesíteni, hogy minél tágabb körben terjedjen el a hazai sörfogyasztás, a forgalom a gyártás arányában mindig jobban növekedjék. Természetesen e ezélokra a sörgyárosoknak mulhatlan szüksége volt sörívő közönség teremtésére is.

Nagy segélyére jött e tekintetben a sörfogyasztás emelkedésének a borhamisítások felfedezése és ama széles körben indított mozgalom, melyet a hatóságok indítottak, hogy a hamis bort felfedezzék és ahol nyomára jönnek, elkobozzák. Az emberek ugyszólván elvesztették bizalmukat a bor iránt. Az ekképen diskreditált bor helyébe lépett a sör és természetesen azt a helyet, melyet a fogyasztásban azelőtt a bor töltötte be,

DIADAL-pezsőbor

EBERHARDT ANTAL

BUDAFOK.

Alapítottatott 1801.

Legfinomabb minőségű valódi

Ménés-Györöki

vörös és fehér

Muszka-Magyarádi

asztali- és csemege-borokat

ajánl legnagyobb választékban

Domány József Aradon

cs. és kir. Ő Felsége a szász és szerb király és Ő fensége Károly bajor herezegnek

udvari szállítója, szőlőbirtokos és bornagykereskedő.

Legjobb minőségű

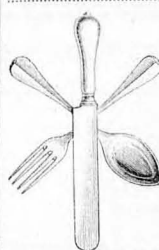
alpacca- és china-ezüstárukat

ajánl

HERRMANN J. L.

cs. és kir. udv. és orsz. érczárú gyári raktára

Budapest, IV., Klotild főhercegnő-palota.



Evőeszközök, bors- és só-tartók, leveses- csészék, eczet- és olaj-állványok, kenyérkosarak, tálczák, serpenyők, kancsók, asztaldiszek, gyertyatar-tók, állócsillárok stb. stb.

Teljes berendezések szállodák, vendéglők és kávéházak számára.

16 nagy kitüntetés a legnagyobb kiállításoktól.

Alapítottatott 1819. évben.

„Artesia“

budapesti vendéglősök szikviz- és pezsgő-italok gyára részvény-társaság Budapesten,

VII., Egressy-út 20/c.

Az Artési savanyuviz a legjobb és legegészsé-geőbb üdítő ital ugy borral, mint bor nélkül.

Elismert orvos-tanári tekintélyek által **gyomor és emésztési** bántalmak megszüntetésére ajánl-tatott.

Ezen savanyuviz, mely Budapesten a legolcsóbb azonkívül 1/2— és 1 1/2 literes porcellán dugó-val, légmentesen elzárt palaczkokban pontosan házhoz szállítunk, lehetővé teszi, hogy a legsze-nyebb ember is, kevés pénzen, megszabadulhat, olyan betegségtől, melynek gyógyítása sok pénz és sok időt vesz igénybe. A vendéglős uraknak az Artési savanyuvizet 2 literes parafa-dugóval elzárt palaczkokban is szállítjuk.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek

Telefon 25—57.

a sör foglalta el. Nem akarjuk ezzel azt mondani, hogy már bort nem isznak; isznak bizony jó bort, de kevesebbet, mint annak előtte. A bor-jóságában megrendült hit folytán ketős bízalom összpontosult a sörben és így ez a dolog közvetlenül a sörfogyasztás emelkedésének egyik leghathatósabb tényezőjévé vált.

Szó sincs róla, hiszen azért isznak nálunk külföldi sört eleget ma is még, mert ennek kiszorítása még a legfinomabb gyártmányokkal is lehetetlen feladat volna. Mert amint a különlegességnek minden téren vannak kedvelői, úgy van ez a sörök tekintetében is. Mindenestre megszívlelendő és örvendetes tény az, hogy a sörgyártás tekintetében már tudunk a magunk lábán járni.

Wagner József.

Magyarország söradója és termelése.

Négy év óta a sörtermelés hazánkban tetemesen hanyatlott, a minnek oka van. A millennium határozottan emelte ugyan a magyar sörgyártás hírét, de mégsem volt képes a termelést nagyobbá tenni: sőt míg a többi esztendőben a sörgyárak készletei rendszeren elfogytak, az 1896-ban termelt 1,842,399 hektoliter sör alig volt elfogyasztható, miáltal a sörgyárak oriai károkat szenvedtek a megmaradt sörkészletek miatt. Különösen az új gyárak jártak rosszul a millennium évben, melyek épen ez évre fektettek a főszűrt gyártmányainak népszerűsítése szempontjából. A millenniumi év óta folytonosan hanyatlott a honi sörtermelési mennyiség. A kormány segélykezései is alig használnak valamit a súlyos söradótörvény mellett — és így javulás nagyon kis mértékben remélhető.

Az a legnagyobb baj, hogy a sör után fizetendő adó túlságosan sok és a sörfőző furcsasága és befektetése így nem fizetődik ki, mert a sört kénytelen drágán adni. Egy módja van csak az e léren uralkodó rossz viszonyok radikális szanalásának: a söradó tetemes leszállítása.

A termelés csökkenésének illusztrálására szolgáljon az alábbi hiteles statisztika:

Év	I. Termelés hektoliterekben	II. Söradók koronáiban	III. Itál- és ital-mérési adó
1890.	546,569	2,091,422	4,976,381
1891.	766,989	3,209,542	4,371,568
1892.	1,255,708	5,236,450	7,513,320
1893.	1,250,250	5,205,416	12,458,220
1894.	1,585,044	6,628,216	13,201,006
1895.	1,493,829	6,261,110	11,011,810
1896.	1,842,399	7,700,885	12,560,827
1897.	1,584,338	6,518,262	12,146,076
1898.	1,557,599	6,602,404	12,198,206
1899.	1,497,673	6,404,373	13,540,830

Mint e statisztika mutatja, a termelés arányához képest a beszedett söradó nagysága tulmagas, de utóbbi, viszonyítva az összes ital-mérési és ital-adók nagyságához is sokkal túlhaladja a szükséges mértéket.

A sörtermelés hanyatlását minő könnyen fejlődésre változtathatná a kormány a söradó leszállításával!

A budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulata minden hét pénteki napján reggelit tart, és pedig:

Augusztus 17-én: Döcker Ferencz, váci-körút »London«-szálloda.

Augusztus 24-én reggeli nem tartatik, ahelyett azonban »uszonna« tartatik Könye Károly vendéglőjében, Zuglót-utca 24. villanyos vasúti végállomás.

Augusztus 31-én: Páris Vilmos, nagymező-utca, »Bajor sörcsarnok«.

Személyi hír. Glück Frigyes ur, a »Pannónia« nagyszálloda tulajdonosa, üdülés végett Karlsbadba utazott.

A Pannónia nagyszálloda országos hírű kitűnő vendéglőjét Pelczmann Ferencz ur, kiváló szak-társunk vette f. hó 1-én át. Pelczmann ur visszatérése iparunk körébe nagy nyereség az egész vendéglőiparra, mert benne a szakértelem kitűnő ügyességgel párosul és így azt hisszük, hogy a Pannónia vendéglője az ő kezei alatt jobbakban nem lehet. Sok szerencsét derék szak-társunknak új vállalatához!

Ünnepély egy pezsgőgyárban. François Lajos budafoki pezsgőgyáros, mint minden évben, úgy az idén is, a pezsgőtöltés befejezése alkalmából július 29-én este 6 órakor munkás-ünnepélyt rendezett nagyszámú vendégcsereg közepette. Az ünnepélyt jelentőse két mozzanat tette: a kölcsönös szeretet és megbecsülés gyáros és munkás között az egyik, melynek tanúi voltunk, mely védőbástyáknak áll a fenyegető szociálizmus ellen, a másik az a magyar szellem, melyet a minden magyarért lelkesedő gyáros német munkásába beleoltant igyekszik. E két mozzanat, valamint a háznép lekötöztető vendégzeretete emlékeztetessze teszi az ünnepélyt a jelen voltaknak. Lefolyásáról

a következőkben számolunk be: Miután az ügyesen csoportosított munkásokat a vendégek egy részét Weinwurm fényképész megörökítette, a munkások köréből kilépett egy budafoki német legény és tiszta magyarsággal köszöntötte a François-családot, majd François urnak át-nyújtotta a munkások ajándékát, egy ezüst serleget. François Lajosné egy munkásnő köszöntötte fel ugyancsak magyarul, egy szép virágokréttal nyújtva át a munkásnők nevében. François Lajos lelkes szavakban adott munkásai iránt való szeretetének kifejezést. A vendégek és munkások erre bevonultak a most elkészült épülesterőszárny földszinti nagytermébe, hol a terem egyik végében elhelyezett patkó alakú asztalnál a vendégeknek, a másik végében a munkásoknak volt terítve, középen a zenészek helyezkedtek el. Az első pezsgő-durranásra François Lajos köszöntötte fel vendégeit, azok között Borhegyi Ferencz urat. Majd dr. Spitzer emelt poharat a François-házaspár egészségére. Czöcher Béla François Lajosra, Cézárra és a munkásokra, Teasdale Ottó François Lajosnéra, majd ismét Czöcher Béla Marton Gyulára, a gyár könyvvezetőjére. A jó étel és szép szó olvan hangulatot teremtett, hogy szerencsére volt François urnak, hogy pezsgőgyáros, különben nem győzött volna annyi pezsgőt az asztalra adni, amennyit megkívántak. Mikor pedig a hangulat oly emelkedett volt, hogy a székéről is felemelte a vendégeket, neki álltak a ropogós táncnak. Urí dáma a munkás karján, munkásleány a fiesur karján lejtették a táncot, és e keveredés daczára — hinni is merészség — semmi baj nem történt. Még a francia nyegyesnek, melyet a töle megszokott ügyességgel Finck Sándor rendezett, előkelő mozdulatait is kifogástalanul jártak munkásleányok és legények. Hogy a mulatságnak mikor volt vége, ki tudná azt megmondani? Különösen pedig nem tudna azt megmondani az a néhány tuljó hangulatu ur, ki még ma is folyton dudolgatja, mi akkor serenade-számba ment:

Szép asszonyoknak, jónak,
No de jó járásu lónak
Kár megöregedni.

Kár bizony megöregedni, mert mit csinálnának akkor a François-pezsgőtől örökifju urak?

Sokoldalú vendéglős. Mária-Czellben van egy vendéglős, ki sokoldalúságánál fogva valódi spezialitás számba megy. Ugyanis e férfiu az újságokban hirdeti magát mint fodrász, üvegös, vendéglős, fuvaros és ajánlja dusan felszerelt raktárát díszmü árúknak és bucsujárási czikknek. Hát végre egy bucsujáró helyen nem szabad egy csodán — csodálkozni. Ha a vendéglős vendéget egymással hajbakapnak, ott a fodrász, ki hajukat rendbehozza; ha betörnek az ablakait, ez tiszta nyereség az üvegeseink. A pincérek és tanoncok persze, kik nála vannak, a többi szakmában is kiképezettek és boldogulnak az életben biztosítva van.

Az osztriga-evőket szerföltt érdeklő hírt közöl az »English-Mechanics« ez. angol folyóirat. Megállapított, hogy Uj-Walesnek egész déli tengerpartja kiválóan kedvező volna az osztriga-tenyésztésre, de a lakosság nem akar előbb belekezdenni, míg a kellő fogyasztást és kivitelt nem látja biztosítottak. Törekvésük odairányul, hogy az osztrigát — teknője nélkül — egy új rendszer szerint hermetice elzárt edényben konzerválhassák és így hosszabb szállításra alkalmassá tegyék. Az így konzervált osztrigáknak nem lehet valami nagy keletet jósolni, mert az emberek aligha fognak hozzászokni ezen nyálankaságot másképen, mint frissen, a teknőből élvezni.

Nagyobb vidéki szálloda részére a könyvek vezetéséhez és a személyzet felügyeletéhez

középkorú férfiu

kerestetik, ki a vendéglői szakma terén kellő jártassággal bír, megfelelő külsejű és megbízható. Sajátkezűleg írt ajánlatok e lap kiadóhivatalába küldendőek »A. M.« jelige alatt.

Szálloda

Magyarország egyik legnagyobb és igen nagy forgalmu kereskedelmi városában, megyeszékhelyen, igen sok katonasággal, az első és legjobb üzlet ottan, mely áll: 46 berendezett vendégszobából, egynagyszobás és kis táncsteremből, 1 nagy étterem, kávéház, sörház és korcsmahelyiségből, nagy udvarral istállókkal stb. ellátva, elegánsan bebútorozva, az összes évi bére 800 forint, mult évi szobabevétel 12 000 frt volt; a kávéház, étterem, sörház, korcsma, istálló stbnek bevétele mult évben 90 000 frt volt, csakis a tulajdonosnak nyugalomba vonulása miatt 28 000 frtért eladó, melyre legkevesebb 10 000 forint lefizetendő azonnal készpénzben; a fennmaradó összeg a 9 évi bértartam alatt részletekben törlesztendő. Továbbá egy

szálloda

Budapesttől egy órányira, nagyobb városban. 12 vendégszobával, kávéház, étterem, nagy táncsterem stbvel ellátva, az első legjobb üzlet ottan, évi bére 2800 frt, mult évi forgalma 28 000 frt volt, eladási ára 8000 frt, melynek fele készpénzben az átvételkor lefizetendő, a másik fele pedig részletekben. Azonkívül több igen jömenetű vidéki és fővárosi szállodák, vendéglők, kávéházak és beszálló vendéglők eladók avagy teljes berendezéssel együtt bérbeadandók. — Ugyisint szállodai, kávéházi és vendéglői helyiségek üresek vagy újonnan építettek bérbeadása nálam mindenkor előjegyzésben vannak s felvilágosítást csakis direkte reflektánsoknak nyújtok.

Niemetz Gyula szálloda, vendéglő és kávéházi üzletek adás-vételei iródlája
Budapestben, VIII., József-körút 23. sz.

Alapítottatott 1864.

DORN FRIGYES

rézműves

Budapest, VII., Rombach-utca 8.

Ajánlja magát vendéglők és kávéházak

konyha-berendezésére,

réz- és vas-edények czinezésére, és minden e szakmába vágó munkák elkészítésére.

Javítások pontosan eszközöltetnek.

Sátoralja-Ujhelyben. Zemplén-vármegye székhelyen, a fő-utczán, újból épült házban a vármegyeháza szomszédságában, a város legszebb és legforgalmasabb pontján egy

modern kávéház

játékszobákkal, lakással és kényelmes kerti helyiséggel teljesen berendezve, azonnal bérbeadó, illetve berendezése eladó.

Ugyanezen épület emeleti részét, mely 12—15 kényelmes modern szobával bír, 1901. évi május 1-ső napjától szinten már most

szállodai használatra

bérbeadó. Bővebb értesítést nyújt a háztuladonos
Haas Fülöp S.-A.-Ujhelyben.

A legfinomabb palaczsör

a világhírű polgári sörfőzde, alapítottatott 1812-ben.

„Pilseni Ősforrás“

nevezetű gyártmánya.

Vidékire **postaurizálva** küldetik, miáltal 4—6 heti tartósságú pisztolisa, Budapestén házhoz szállítva. Rendelvényeket kérjük kizárólag címünkre, mint a magyarországi vezérképviselethez beküldeni.

Telefon 58—60.

Mezey és társa czégnél

Budapest, IX., Ranolder-utca 4.

HOFFMANN KÁROLY

BUDAPESTI TEMETÉS-RENDEZŐ-INTÉZETE

BUDAPESTEN, IV. KERÜLET, VÁCZI-UTCZA 45. SZÁM.

Elvállal oleső és szép

temetés-rendezéseket

nyolcz különböző osztály közutudomású jutányos díjazás szerint: 18, 25, 40, 60 frttól kezdve egész 400 frton tulmenő árakig; készletben tart

holtak számára való felszerelvényeket, ércz, fa, lakkozott s fényezett koporsókat, természetes és művirágokból készült

Koszorúkat.

Hullaszállításokat

eszközöl a haza és a külföld minden irányában stb, stb.

TELEFON.

Uebennimmt schöne und bilige

Leichenbestattungen

nach acht verschiedenen Classen zu anerkannt billigen Tarif; von f. 18, 25, 40, 60 bis über f. 400; unterhält ein grosses Lager von

Leichenrequisiten,

Metall, Holz, lackirten und polirten Särge,

Grabkränzen

aller Art; auch werden

Leichen-Transportirungen

besorgt nach allen Richtungen des In- und Auslandes etc, etc.

TELEFON.

SEC

SEC

Talisman
TÖRLEY JÓZS. ÉS T^{SA}
Promotor
(Budapest.)

DEPOST.

10 arany
érem.**WATTERICH A.**Alapított
1869-ben.

Budapest, Dohány-utca 5.

Az első üzlet e szakmában Magyarországon.

Cikkek a borkezeléshez.

Minden borbetegség elleni szerek.

Sörmérőkészülékek
lég- vagy szénsav-nyomással.A világnak legjobb sörszivattyúi,
szélkazánnal vagy anélkül.

Dusan felszerelt raktár önpezsgő-csapokban.



BORHEGYI F.
ezelőtt Láposy F. és társa
palaczkozott bor, pezsgő, likőr, cognac, rum és tea

főraktára

BUDAPESTEN, Gizella-tér 1. sz. (Haas-palota)

ajánlja a legjobb

francia és magyar pezsgőket,
cognacot és likőröket gyári áronBelföldi borait az első hírneves bortermelőktől a leg-
jutányosabb áron szolgáltatja.

Videki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítettek.

Hirrmann Ferencz érczáru-gyára

Budapest, VII., Csányi-utca 9. sz.

Gyárt

= sörkimérő-készülékeket =

légnomással és szabad. légűtővel.
Elvállal régi készülékek atalakítását.

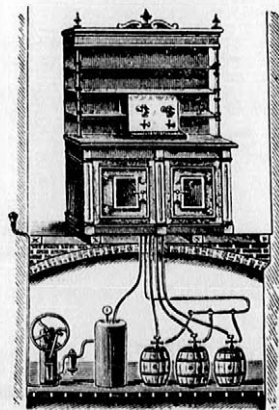
Nagy választék

bor- és sör-csapokban,
valamint mindennemű szivattyukban.

Erzeugt Bierschank-Apparate

mittelst Luftdruck
mit patentirtem Bierkühler.
Übernimmt die Umänderung alter Apparate.

Auswahl

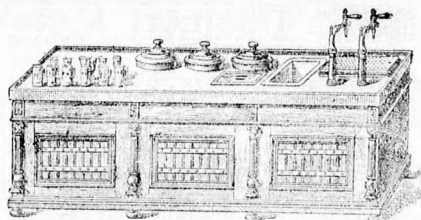
in Wein- und Bierpipen,
sowie aller Gattungen Pumpen.

Dr. Wagner és társai

Egyesült Gyárak

m. b. t.

IX. Tinódy-utca 3. sz. (a Gizella-malom mögött.)

**Pinczegazdasági cikkek**

és felszerelések

Bor- és sörkimérő készülékek**Jégszekrények, hűtőkészülékek****Fagylaltgépek és kádak.**

MATTONI-FÉLE
GLASHÜTTER
legnagyobb érvényes
SAVANYU-KÚT

**Legolcsóbb bevásárlási forrás !****T. pinczér urak előnyben részesülnek****Sál Ignác és Társa férfi szabóknál**VI. kerület, váczi-körut 21. szám, Ó-utca sarok **Ipar-udvar.**

**Mérték
szerint**

Frakk-öltöny **25** frttól
Smocking- vagy Sacco-öltöny **20** frt
Felöltő **20** frt
Nadrág mérték szerint . . . **6** frttól és feljebb

saját műhelyünkben készül.

Elismert legjobb eredeti francia cognac !

Médailles d'Or aux Expositions de Québec, de REIMS, de PARIS (Exposition Pantagruelique de Versailles).

COMPAGNIE CENTRALE DE LA CHARENTE



ALEXANDRE MATIGNON & C^o.

Membre du Jury à l'Exposition
d'Hygiène Paris 1888. Hors Concours

COGNAC

Membre du Jury
à l'exposition de Reims 1889.

Croix de Mérite et Palmes d'honneur à l'Exposition de REIMS

Elismert legjobb eredeti francia Cognac !

Kapható minden elsőrendő csemege-, tea-, rum-, fűszerkereskedésben valamint kávéházban, szállodában, cukrászdában, gyógyszerár és droguériában.

Képviselve a magyar Szent Korona országain, Farkas L. Lajos kereskedelmi ügynöksége által.

Telefon 894.

Budapesten, VI. ker., Uj-utca 40. szám.

Telefon 894.

Thonet Testvérek

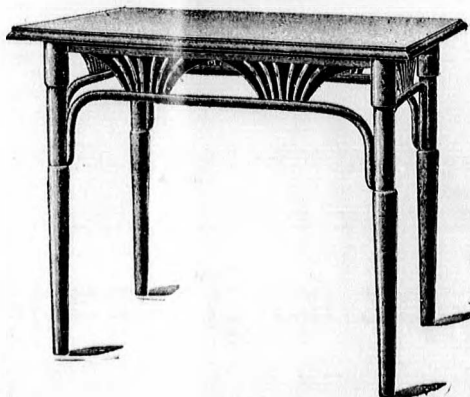
tömören hajlitott fabutor-gyárosok

Budapest, IV., váczi-utca 20.

Ajánlják dusan felszerelt raktárakat mindennemű étterem-, kávéház- és szálloda-berendezésekben.



A Metropole-szálló berendezéséből.



A »Royal«-szálló berendezéséből.



Árjegyzékkel kívánatra ingyen és bérmentve szolgálunk.



LEFKOVITS TESTVÉREK

es. és kir. szab.
teke- és dákó-gyárosok

Budapest, VI., Király-utca 36. szám.



Az ezredéves kiállításon a kiállítási nagy éremmel kitüntetve.

Ajánljuk különleges gyártmányainkat, ugyint: két márvánnyal felszerelt fordítható teke-asztalainkat karambol- és bábjátéka szabályozva a legbiztosabb és legkönnyebb zárókészülékkel. Gyártunk továbbá: stabil karambol és báb (kégli) teke-asztalokat, dákókat, franciaizációs szerinti, elefántcsont-labdákat és minden e szakba vágó munkákat. Elvállalunk teljes kávéház-berendezéseket a legdiszesebb stílusú kivitelben úgy saját mint adott rajzok szerint.

Régi teke-asztalok
legjobb kivitelben,
valamint dákók és
elefántcsont-labdák
készítettek v. ujakra
kicséréltettek.

Tekeasztalok áthuzása valódi
Tuffe-posztóval a legújá-
nyosabban teljesítettek.

TELEFON.



HIVATALOS RÉSZ.

Kérelem.

Az Ipartársulati iroda a legnagyobb készséggel nyújt fölvilágosítást minden a kávépart érdekli ügyben olyan kávék uraknak is, akik új üzletet nyitván, a tagok sorába még nem léptek be. Föl-kérem ennél fogva a t. tagokat, hogy üzletük eset-leges adásánál, az új tulajdonost útbaigazítás végett az Ipartársulat irodájához utasítani szíves-kejenek, — egyszersmind hívják föl figyelmét a »Kávésségek Betegsegélyző Pénztára« is.

Némái Antal s. k.
elnök.

Kérelem.

Az Ipartársulat elnöksége fölkéri a t. tagokat, hogy a kerületi pénzügyi biztosságok ellen irányuló jogos panaszait vele szóban vagy írásban közölni szíveskedjenek.

Némái s. k.
elnök.

Az új szabályrendelet.

Az alábbiakban bemutatjuk a fogadó, vendéglő, kávé-ház, kávéház és pálinkamérési iparok gyakorlása tárgyában készült szabályrendelet tervezetét és a székesfő-város Tanácsa I. ügyosztályának e tárgyban bemutatott előterjesztését. — A tervezet részletes bírálatára később lesz alkalmunk visszatérni. — Az előterjesztés szövege a következő:

Tekintetes Tanács!

Az 1884. évi XVII. t.-cz.-be foglalt Ipartörvény 10. §-a fogadó, vendéglő, korema, sörház, pálinka-mérés, kávéház és kávéház tartását engedélyhez kötve, 1884. évi november hó 13-án 743. közgy. sz. alatt ezen iparoknak a székesfőváros területén való gyakorlathatása ügyében szabályrendelet alkot-tatott.

Már 1885-ben megadult a mozgalom a kávé-mérők részéről, a kik különösen ezen szabá-lyrendelet 20. és 30. §§-ait tartották sérelmesnek, mely szakaszok szerint a tekézés, valamint a kártya-zás is a kávéházakban teljesen be lett tiltva s azt kérték, hogy a kávéházakban legalább egy tekeasztal felállítása, valamint a kártyázás is meg-engedtesse.

Ezen kérelmeket a közgyűlés 1887. évi május hó 18-án 402. sz. a. hozott határozatával elutasí-totta ugyan, a kávémérők azonban nem tudtak megnyugodni a közgyűlés ezen határozatában s a legfelsőbb helyre fordultak sérelmeik orvoslása végett.

Ő Felsége a kereskedelemügyi m. kir. miniszter urhoz küldötte le a fővárosi kávé- és kávémérő-ipartársulatnak legmagasabb kézjegyre mellátott folyamodványát, a ki viszont annak a fővárosi közönségéhez újabb tárgyalás végett történt le-küldéséek alkalomával kijelentette, miszerint méltányos-nak és észszerűnek tartja a kávémérők sérelmei-nek oly módon és azon mértékig leendő orvoslá-sát, hogy az által egyfelől a közérkölség és közbiztonság ne veszélyeztesse, másfelől azonban a szegényebb sorsú néposztály jogosult igényei is kielégítést nyerjenek. Ehhez képest a miniszter ur az érvényben volt szabályrendeletnek oly irányu megváltoztatását tartotta célravezetőnek, hogy a kávéházakban egy tekeasztalnak tartása és a törvény által nem tiltott játékok megengedtesse.

Ezen leiratban felhívta egyttal a miniszter ur a közönség figyelmét arra, hogy miután az itál-mérés a főváros területén a kir. kisebb haszon-

vételek sorába tartozik, a fogadó, vendéglő, korema, sörház és pálinkamérési üzletek gyakorlására nézve fennálló szabályrendeletnek az említett üzletekre vonatkozó intézkedései az 1884. évi XVII. t.-cz. 183. §-ának f) pontjába ütköznek s miután abban a gyakorlati élet követelményei folytán amugy is több módosítás kívánatos, szükséges volna az italmérési üzletekre és az italméréssel nem kapso-latos üzletekre nézve külön-külön szabályrendeletet alkotni s ez alkalommal a kívánatos módosítások is eszközölhetők lennének.

A miniszter ur ezen leirata folytán, valamint másrészt arra való tekintettel is, hogy időközben a fennállott szabályrendelet egyes rendelkezéseinek homályossága (39. és 42. §§-ok) az iparhatóságok és rendőrség közötti hatásköri összeütközésekre szolgáltatott okot, megindultak a tárgyalások a fennállott szabályrendeletnek módosítása iránt.

Ezen tárgyalások eredményeként a közgyűlés 1888. évi június hó 20—21-én 610. sz. a. a kávé-házakra és kávéházakra egy új s külön szabá-lyrendeletet állapított meg, melyben a változott viszonyok által indokolt módosításokat eszközölte, a tényleg szükségesnek mutatkozó új rendelkezé-seket vett fel s engedett a kávémérők régi óhajá-nak is, a mennyiben ezen szabályrendelet 19. §-a szerint »kávéházakban egy tekeasztal felállítása, valamint a törvény által nem tiltott minden játék gyakorlása meg van engedve«.

A fogadók, vendéglők, korema, sörházak és pálinkamérésekre a régebbi 743/84. kgy. sz. szabá-lyrendelet intézkedései maradtak érvényben, a köz-gyűlés azonban 1889. évi április hó 10—11-én 429. sz. a. hozott határozatával a zenélési zárlatát ugy ezen üzletekre nézve, valamint a 610/88. számú szabályrendelet alá eső kávéházakra nézve is éjféli utáni egy óráig kiterjesztette.

A kávé-ipartársulat kérényei folytán a köz-gyűlés 1895. évi december hó 11—12-én 1427. sz. a. hozott határozatával kimondta, hogy kávéházak-ban, ugyint vendéglőkben vegyes zenekarral t. i. fuvó- és vonóhangszerekkel éjjeli 11 óráig, 11 óráig 1-ig azonban csak vonos és fúvóhang-szerrel szabad zenélni. Ezen közgyűlési határozatot azonban a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur 1896. évi június hó 28-án 41831. sz. a. kelt leirata szer-int jóvá nem hagyta, mivel a székesfővárosban már jelenleg is túlságos mértékben üzött éjjeli zenélés újabb kiterjesztését indokoltak nem találta.

Ezen leiratot a közgyűlés nem vette tudoma-sul, hanem az ügyet Frivaldszky Sándor biz. tag ur részéről tett indítvánnyal együtt, mely a dob-bal és rézfúvóhangszerekkel való éjjeli zenélésnek ugyancsak a miniszteri leiratban foglalt indokok miatt leendő korlátozása érdekében a 743/84. kgy. sz. a. alkotott szabályrendelet 10. és 24. §§-ainak módosítását célozta, oly felhívással adta ki a Tanácsnak, hogy az illetékes szakbizottmány meg-hallgatása mellett tegyen ez ügyben újabb indo-kolt előterjesztést.

Dr. Frivaldszky Sándor biz. tag ur indítványa a következő:

Indítvány.

Határozza el a közgyűlés, hogy a fogadó, vendéglő, korema, sörház, pálinkamérés, kávé-ház és kávéház- és iparoknak Budapest-főváros területén való gyakorlathatása tárgyában 743/1884. közgy. sz. a. alkotott szabályrendelet 10. §-nak második bekezdő pontját olyképen változtatja meg, hogy:

„A város beltelkén udvari és kerti helyisé-gekben a zenélés éjjeli 11 óráig tilos.

Valamint egyáltalán tilos a dobbal és réz-fúvóhangszerekkel való éjjeli zenélés“.

A 24-ik §. első pontja pedig olyképen egé-szített ki, hogy a pontban előforduló „pedig“ szó után beszúratik: „A város beltelkén udvari és kerti helyiségekben éjjeli 11 óráig, a kávé-házi belső helyiségekben“ —

Mihez képest a hivatkozott 10. és 24. §. módosított szövege ekképen szólna:

„10. §. Vendéglőkben, sörházakban és kore-mákban a zenélés éjjeli egy óráig szabad.

A város beltelkén udvari és kerti helyisé-gekben azonban a zenélés éjjeli 11 óráig tilos.

Valamint egyáltalán tilos a dobbal és réz-fúvóhangszerekkel való éjjeli zenélés.“

„24. §. Zenélés rézből való fúvóhangszerek-kel vagy dobbal egyáltalán tilos, egyéb hang-szerekkel pedig a város beltelkén udvari és kerti helyiségekben éjjeli 11 óráig, a kávéházi belső helyiségekben csak éjjeli 1 óráig szabad.

Egyáltalán tilos a lármas dalolás is.“

Budapest, 1896. október 15-én.

Beadja:

Dr. Frivaldszky Sándor,

bizottsági tag.

A m. kir. államrendőrség főkapitányi hivatala a 743/84. kgy. sz. szabályrendeletnek ezen indít-vány által javasolt módosításához 1896. évi no-venber 27-én 50213. sz. a. kelt átírata szerint hozza nem járul, miután egyrészt a rézfúvóhang-szerekkel való zenélésnek a vendéglői helyiségek-ből való eltávolítás a főváros fejlődésére és nagy-városi jellegére való tekintettel indokoltnak és célszerűnek nem tartja, másrészt pedig szükség-telennek, sőt a lakók éjjeli nyugalma érdekében károsnak tartja a 24. §-nak oly módosítását, hogy a kávéházaknál a város beltelkén az éjjeli zenélés ezek udvari és kerti helyiségeiben is megenged-tesse, mert a kávéházi éjjeli mulatozásnak és lármanak a zárt helyiségekből nyílt helyekre és udvarokra való kiterjesztése rendőri szempontból is kifogás alá esik“.

A m. kir. államrendőrség főkapitányi hivatá-lának ezen álláspontját a közrendészeti bizottmány s a Tanács is magáévá tette, minek folytán a köz-gyűlés 1897. évi január hó 27—28-án 154. sz. a. hozott határozatával — mellőzve dr. Frivaldszky Sándor bizottsági tag urnak indítványát — ki-mondotta, hogy 1427/95. sz. határozatához ra-gaszkodik s elhatározza, hogy ezen határozatának jóváhagyása érdekében a kereskedelemügyi m. kir. miniszter urhoz újabb felterjesztést intéz.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur ezen felterjesztésnek sem adott helyet, mivel 1897. évi április hó 24-én 5345. sz. a. kelt leiratában ki-fejtett véleménye szerint „a székesfőváros már is túlságos számban el van látva oly helyiségekkel, hol lármas éjjeli zene- és énekelőadások tartatnak, a székesfőváros lakóinak éjjeli nyugalma s a közrendészet érdekei pedig egyformán megki-vánják, hogy a hatóságok a zajos éjjeli mulato-zás, különösen a csendzavaró rézfúvóhangszerek-kel való éjjeli zenélés kiterjesztéséhez segédkezet ne nyújtsanak és e részben egyes kávéháztulaj-donosok egyoldalú érdekeinek tekintetét lenni nem lehet. Nagyobb és előkelőbb jellegű kávéházakban a lármas éjjeli zene egyáltalában nem szokásos, sőt alkalmatlan, mert a nagyrészt újságolvasás céljából jelenlevő vendégeket zavarja. Kisebbszerű éjjeli kávéházakban pedig az ott mulató vendégek vonós-zene mellett is elegendő zavarják a környék-beli lakók nyugalma“.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur ezen

leiratát a közgyűlés 1897. évi július hó 14-én 981. sz. a. hozott határozatával tudomásul vette s így a zenéltetés ügye rövid időre lekerült a napirendről.

A vendéglők, korecsmák és sörházakra vonatkozólag a 743/84. kgy. sz. szabályrendelet 11. §-ban megállapított záróra megszűntetése viszont az említett üzlet tulajdonosoknak kezei óhaját. Az ezredéves kiállítás alkalmával a budapesti szállodások, vendéglősök és korecsmások ipartársulata oly kérelemmel fordult a kereskedelmi m. kir. miniszter urhoz, hogy a zárórát a kiállítás tartamára szüntesse meg.

Ezen kérvényt a kereskedelmi m. kir. miniszter ur azal küldötte le a közönséghez, hogy ez ügyben hozandó határozatát hozzá terjessze fel, megjegyezven egyúttal, hogy e kérelmet az ez alkalommal felforgó körülmények között teljesen mellénylandónak találja s annak teljesítése ellen észrevétele nincsen, mert „az idegen forgalomnak a kiállítás alkalmából való hatványozott emelkedése az e tekintetben mutatkozó közszükségletet is olyannyira emeli, hogy a vendéglői zárórának felfüggesztése a közönség igényei és kényelme szempontjából tényleg szükségesnek mutatkozik”.

Ezen leíratot tárgyalva, a közgyűlés 1896. évi márczius hó 18-án 369. sz. a. hozott határozatával a vendéglők, korecsmák és sörházakra nézve megállapított zárórát a millentumi kiállítás tartamára tényleg fel is függesztette, a zenéltetés zárórára vonatkozó szabályrendeleti intézkedést azonban továbbra is teljes egészében fentartotta.

A budapesti szállodások, vendéglősök és korecsmások ipartársulata 1897-ben újabb kérvényt adott be a vendéglői záróra megszüntetése iránt, melyben hivatkozik azon vizsás állapotokra, melyek azáltal állanak elő, hogy a vendéglőkre záróra van megállapítva, míg a kávéházakra nincsen; — a bodegaknál pedig, melyek tulajdonképp szintén csak korecsmáknak tekinthetők, a záróra nem alkalmaztatik, végül hivatkozik arra, hogy a záróra a millenárius kiállítás tartamára fel lett függesztve s ezen intézkedés nem a közönségnek, sem a közrendnek hátrányára nem vált.

A közgyűlés helyt adott ezen kérelemnek és 1897. évi július hó 17-én 1013. sz. a. hozott határozatával a 743/84. kgy. sz. szabályrendeletnek a zárórára vonatkozó 11., 12. és 13. §-ait hatályon kívül helyezte.

Ugyanezen évben még más irányban is módosult a fentebb említett szabályrendelet.

A m. kir. államrendőrség főkapitányi hivatala ugyanis a szabályrendelet 13. §-ának alapján több bodegaknak s borozóknek engedélyt adott arra, hogy üzleteiket a 11. §-ban megállapított zárórán túl is nyitva tarthassák, melyek pedig egyáltalában nem tekinthetők oly üzleteknek, hol a munkánép szükségletét oleón elégíthetné ki.

Mint hogy tehát a m. kir. államrendőrségnek ezen engedélyei a szabályrendelet intenzioival állottak ellenkezesben és a kávéipartársulat részéről felszólalás tárgya is tette, másrészt belátva azt, hogy ezen rendelkezésre a szabályrendelet illető szakaszának nem elege szabatos szövegezés szolgálhatta az alapot, a közgyűlés 1897. évi márczius hó 5-én 650. sz. a. hozott határozatával a 743/84. kgy. sz. szabályrendelet 13. §-ának szövegét a következőképp állapította meg: „A fővárosi rendőrség a 11. §-ban megjelölt helyiségek tulajdonosainak, illetve birtokosainak megengedheti, hogy ezen helyiségek a farsang tartama alatt egyes kivételes alkalmakkor a megállapított időn túl is nyitva tartassanak.

Engedélyt adhat továbbá a székesfővárosi Tanács előzetes hozzájárulása esetén az egyes vasúti állomások, hajóállomások, nagyobb gyári és ipartelek közelében levő vendéglők, korecsmák és sörházak tulajdonosainak is, hogy helyiségeiket a 11. §-ban megállapított időn túl nyitva tarthassák.* Ugy ezen, valamint az 1011/97 számú kgy. határozat is feltérjesztette jóváhagyás végett a kereskedelemügyi m. kir. miniszter urhoz, ki 1899. évi augusztus hó 4-én 47848. sz. a. kelt leiratában kijelenti, hogy a hozott határozatokat jóvá nem hagyja.

A vendéglői záróra megszüntetéséhez nem járul hozzá a miniszter ur, mivel véleménye szerint azon körülmény, hogy a zárórával nem korlátozott kávéházi üzletek a vendéglői üzletekkel szemben egyenlően versenyt fejthetnek ki, nem a korecsmák és vendéglői zárórák megszüntetésére, hanem ellenkezőleg, inkább arra szolgálhat okul, hogy a szabályrendelet megfelelő módosítása után a zárórára vonatkozó intézkedések a kávéházi üzletekre is kiterjesztessenek, miért is felhívja a közönséget, hogy a kávéházi záróra kérdését fontolja meg s az illetékes tényleg véleményének meghallgatásával igyekezzen e téren az üzleti érdeket a közegészségügyi, közbiztonsági és közrendészeti érdekekkel, valamint a székesfővárosi lakosság s az utazó közönség érdekeivel és igényeivel is kellőképpen összeegyeztetni.

A 650/97. sz. közgy. határozatot pedig a miniszter ur azért nem hagyja jóvá, mert véleménye szerint ezen határozat a záróra kiterjesztésének jogát lényegileg a Tanács hatáskörébe utalná, noha

a Tanács nem rendelkezik megfelelő eszközökkel arra, hogy az ily üzletek tulajdonosainak megbízhatóságát, az üzlet jellegét s a kérelem teljesítésére befolyást gyakorolni képes egyéb körülményeket kellően kipihathatassa. Mint hogy azonban a meglevő szabályrendeletek intenzioinak magyarázása tényleg nem a rendőrség, hanem a Tanács illetékes, a miniszter ur azt tartaná helyesnek, ha kimondatná, hogy a rendőrség ily esetekben a Tanács véleményét tartozik kikérni s határozatáról a fővárost értesíteni. Felhívja tehát a miniszter ur a fővárost, hogy a szabályrendelet ily értelemben módosítva, hozzá jóváhagyás végett terjessze fel.

Kolegerszki Viktor kávé 1898-ban az iránt folyamodott, miszerint engedessék meg, hogy kávéházában délután 4 órától 7 óráig rendezendő katonai zenehangversenyek alkalmával a zenéléshez fuvohangszerek s dob is használtathassanak.

Ezen kérelmet a Tanács — hivatkozva a 610/88. kgy. sz. szabályrendelet 13. §-ára, mely szerint „rézből készült fuvohangszerekkel vagy dobbal való zenelés a kávéházakban egyáltalán tilos” — elutasította.

Beadott felelkezés folytán a közgyűlés 1899. évi márczius hó 1—2-án 372. sz. a. hozott határozatával a Tanács határozatát jóváhagyta ugyan, egyidejűleg azonban felhívta a Tanácsot, hogy a 610/88. kgy. sz. szabályrendelet 13. §-ának oly irányú módosítása tárgyában, hogy t. i. a rézből készült fuvó s dobbal vegyes zenekarral való zenelés a kávéházakban is meg legyen engedve, tegyen a közgyűlésnek előterjesztést.

A budapesti kávéipartársulat 1898-ban a kereskedelemügyi miniszter urhoz fordult egy újabb kérvénnyel. Ebben előadja, hogy a kávéházak száma a székesfővárosban máris oly nagy, hogy e tekintetben az európai fővárosoknál messze túlhaladjuk, mely körülmény ezen fontos iparág lejogósultságát komolyan veszélyezteti. Ennek megakadályozása céljából kéri, hogy iparuk képesítéshez köttessenek, kimondassék a kötelező testületi szervezkedés s a fővárosi szabályrendeletben a „numerus clausus” behozassék.

A kereskedelmi m. kir. miniszter ur ezen kérvényt a közönséghez elküldvén, felhívja a fővárost, miszerint, tekintettel arra, hogy az 1884. évi XVII. t.-cz. 12. §-a módot nyújt a „numerus clausus” behozatalára, fontolja meg, vajjon e kérelem teljesítése az ahhoz fűződő közegészségügyi, közrendészeti és ipari érdekek szempontjából a fővárosban nem mutatkoznak-e szükségesnek és indokoltak?

Ezen, valamint a fővároshoz benyújtott s hasontartalmú kérvényt tárgyalás alá vette az iparügyi biztmány s a kávéipartársulatnak abbéli kérelmét, hogy a kávéipar gyakorlása képesítéshez köttessenek, mellőzendők, ellenben abbéli kérelmét, hogy a kávéipar gyakorlására csak ipartársulati tag nyerhessen engedélyt, továbbá, hogy az engedély kiadása előtt folyamodó személynek megbízhatósága s a nyitandó üzlet helyének alkalmas volta szempontjából az első fokú iparhatóság köteles legyen az ipartársulat véleményét meghallgatni, elfogadásra ajánlja, kiemelendők tartván azonban, hogy ezen vélemény csak informatív jellegű s az iparhatóságot az engedély kiadása tekintetében nem kötelezi.

Javasolja ezáltal a biztmány, hogy a kávéipar csak oly helységben legyen gyakorolható, mely legalább 1 0 m² területű, 4 méter magas, kellően szellőztethető és 2 tekasztallal bír.

Ami végül az ipartársulat azon legfőbb kérelmét illeti, hogy a jövőben kiadandó engedélyek a lakosság bizonyos számarányához köttessenek, még pedig olyképp, hogy az egyes kerületekben engedélyezhető üzletek száma is meghatározassék, ennek teljesítését a biztmány nem javasolja, mert tekintve attól, hogy ezen korlátozás életbeletétését a főváros folytonos fejlődése határozottan kizárja, s ezzel nem annyira a kávéház tulajdonosok jogos érdekei biztosíthatóknak, hanem ezen intézkedés könnyen alkalmassá válhatna arra, hogy a közönséget szolgáltsa ki a kávécsok esetleges önkénykedésének.

Az iparügyi biztmány ezen javaslatának tárgyalása alkalmából s annak elfogadása mellett méltóztatott 1899. évi augusztus hó 10-én 59590/98 sz. a. hozott határozatával bennünk felhívni, hogy a 610/88. kgy. sz. alatt alkotott szabályrendelet módosítása tárgyában javaslatot dolgozzunk ki.

Ezekben ismeretle a szóbanforgó ügy történetét előzményeit a 743/84 kgy. sz. alatt és 610/88 kgy. sz. alatt alkotott szabályrendeletek számos rendelkezéseinek megváltoztatása iránt megindított tárgyalások, azon meggyőződést keltik bennünk, hogy mindkét szabályrendelet elavult már s azok nemcsak egyes részekben, hanem teljes egészükben gyökeres átdolgozást igényelnek, hogy azután egy egységes szabályrendeletben nyerjenek megoldást mindazon kérdések, melyek fővárosunk rohamos fejlődése következtében ezen iparágunk közegészségi, közrendészeti és ipariszempontokból való helyes rendezését követelik; — sezen úgy oly módon szabályoztassék, hogy a közönség érdekeinek szem előtt tartása mellett, az

iparosok létérdekei is kielégítést nyerjenek, s végül, hogy az esetre, ha azon társadalmi és hatósági mozgalom, mely az idegenforgalom emelésében megindult, eredményes lesz, az emelkedő idegenforgalom ezen iparágat már helyes alapon s az ehhez fűződő igényeknek megfelelőleg rendezze találja.

Ezeket tartva szem előtt, a fogadó, vendéglő, korecsma, sörház, kávéház, kávémerés és palinkamérési iparoknak rendezése ügyében, a következő szabályrendeleti tervezetet van szerencsénk tisztelttel előterjeszteni:

Szabályrendelet

az 1884. évi XVII. t.-cz. 10. §-ának a) pontjában említett fogadó, vendéglő, korecsma, sörház, kávéház, kávémerés és palinkamérési iparoknak Budapest székesfőváros területén való gyakorlására tárgyában.

Általános határozatok.

1. §. Budapest székesfőváros területén fogadó, vendéglő, kávéház és kávémerési üzletet csakis az tarthat, ki ezen ipar gyakorlására a nyitandó üzlet fekvése szerint illetékes ker. előjárásigától az 1884. évi XVII. t.-cz. 10. §-ának a) pontja értelmében iparendélyt s a mennyiben korlátlan vagy korlátozott italmérséssel is kíván foglalkozni, ezenkívül az 1899. évi XXV. t.-cz. értelmében a pénzügyigazgatóságtól külön italmérségi engedélyt nyer.

A korecsma, sörház és palinkamérési üzletek a pénzügyigazgatóság által kiadott italmérségi engedély alapján gyakorolhatók; egyéb tekintetben azonban jelen szabályrendelet intézkedései ezekre is kiterjednek.

Indokolás: Az állami italmérségi jövedelekről szóló 1899. évi XXV. t.-cz. 7. §-ának 5. pontja szerint „a szesz italok kimerése, vagy kismértékben való elárusítása, valamint az égetett szesz italok nagyban való eladásának gyakorlásához a pénzügyi hatóság engedélyt kiad, mely engedélyre szükség nincsen, fogadókra, vendéglőkre, kávéházakra és kávémerésekre azonban a pénzügyi hatóság csak akkor adhat italmérségi engedélyt, ha az illetékes iparhatóság az illető üzlet gyakorlására az iparjogositványt már előzőleg megadta, minek ezen szakaszban kifejezést kellett adni, oly további hozzájárulással azonban, hogy egyéb — vagyis rendészeti — tekintetben ezen üzletek a szabályrendelet rendelkezései alá esnek.

2. §. A borozók (bodegak) és oly üzletek, melyekben az étel- és italmérségek kiszolgáltatását önműködő gépezetek végzik, rendészeti tekintetben ugyanazon elbírálás alá esnek, mint a vendéglők.

Indokolás: Ezen szakasz felvételét szükségesnek tartjuk azért, nehogy — miként az a múltban is történt — a borozók (bodegak) és oly üzletek, melyekben az étel- és italmérségek kiszolgáltatását önműködő gépezetek végzik, a vendéglőtől eltérő jellegű üzleteknek tekintésének s azokra különleges rendszert szabályok alkalmaztassanak.

3. §. Az 1. §. első bekezdésében felsorolt üzletek nyitására iparendélyt csakis az ipartörvény értelmében iparüzésre jogosított oly egyén nyerhet, aki:

a) magyar honpolgár;

b) teljes megbízhatóságát a székesfővárosi m. kir. államrendőrség főkapitányi hivatala által külön e célra kiállított bizonyítvánnyal igazolja;

c) igazolja azt, hogy tagja az általa gyakorolni szándékoló iparág szerint Budapestben megalakult ipartársulatnak.

Indokolás: Ezen szakasz a) pontját annyival is inkább szükségesnek tartjuk bevenni, mivel az 1899. évi XXV. t.-cz. 3. §-nak 1. pontja szerint italmérségi engedély amugy is csak magyar állampolgároknak adható s így ha a honpolgárság külön ki nem kötnék, iparendélyek adatának ki esetleg olyanok részére, kik az italmérségi engedélyt meg nem is nyerhetik, ami pedig indokolt s könnyen ellenérthető felszólalásokra adhatna okot.

A szakasz b) pontja megfelel a jelenleg is fennálló szabályrendelet 1. §-ának, c) pontja ellenben új s ennek felvételét indokolja azon körülmény, hogy az ipartársulati kötelező tagság kimondása nélkül ezen társulatok fennállása veszélyeztetve volna. Már pedig az ipartársulatoknak közreműködésére egy az állami mint a fővárosi hatóságoknak szükséges van.

Közreműködnek e társulatok az 1899. évi XXV. t.-cz. értelmében az italmérségi illeték kivételének alapjául szolgáló javaslatok, valamint magának az illetéknek megállapításánál. Közreműködnek a III. oszt. kereseti adó kivételénél. Egyes iparosok személyi és vagyoni viszonyaira nézve tájékoztató véleményét adnak az elsőfokú iparhatóságoknak s igen gyakran tesznek hasznos szolgálásokat az adóbejárat tekintetében is. Fontos az ipartársulatok fennállása szociálpolitikai szempontból is, mert a hatóságok segélyezés egy részét saját vállalkára veszik, midőn tagjaik szolgálataiból segélyezik a volt és elszegényedett ipartársulati tagokat.

Ausztriában is felismerék már a kötelező ipartársulati tagság szükségét és jótékony hatását s ott már országos törvény intézkedik ez irányban.

Ami végül azon esetleges ellenérveléssel illeti, hogy az 1884. évi XVII. t.-cz. 152 §-a szerint „az ipartársulatokba való belépésre egy iparos sem kötelezhető, erre vonatkozólag megjegyezzük, hogy véleményünk szerint a törvény ezen rendelkezése csakis az ipartársulatokra vonatkozik, tehát arra, hogy az ipartársulatok nem kötelezhetők az iparosokat a belépésre. Ezzel a törvény mintegy dokumentálta akarja azt, hogy az ipartársulat hatóságok jogokkal nem bír, nem kötheti azonban meg említett szakasz a törvényhatóságot oly irányban, hogy az ipartársulati kötelező tagságot engedélyhez kötött iparokra nézve ki ne mondja. Példa erre a felsőbb jóváhagyást is nyert zsiszárus-, öszeres- és bérkocsis-szabályrendelet.

4. §. Iparengedélyt egyáltalában nem nyerhet az: a) ki nyereségvágyból elkövetett büntetést vagy vétségért büntetve volt;

b) ki bordélyházat tart, tartott, bordélyház-tulajdonosnak férje, vagy férje volt, bordélyház-

tulajdonossal közös háztartásban él vagy élt, vagy bordélyháznál bármily alkalmazásban volt.

Indokolás: Ezen szakasz nagyjában megfelel a fennálló szabályrendelet vonatkozó rendelkezéseinek, új benne, a b) pont következő kitétele: »bordélyháztulajdonosnak férje, vagy férje volt, bordélyháztulajdonossal közös háztartásban él, vagy élt.« Ennek felvételét egy felmerült konkrét esetből kifolyólag tartjuk szükségesnek, nehogy ily egyén is kaphasson iparengedélyt, aki lehet ugyan büntetlen előéletű, megbízhatónak azonban már kevésbé mondható.

5. §. Az iparengedély kiadását megelőző engedélyezési eljárás során a folyamodó egyéniségének és a nyitandó üzlet helyének alkalmas volta szempontjából a ker. előjárás az illető iparág szerint megalakult ipartársulat véleményét is meghallgatni tartozik.

Indokolás: Ezen szakaszt az ipariügyi bizottmányunk általunk is helyeselt javaslatára vettük be, a mennyiben az ipartársulatnak, habár csakis informatív jellegű véleménye mindenestre hozzájárulhat az engedélyezések tekintetében egyöntetű eljárás megteremtéséhez.

6. §. Az iparengedély megadása, vagy megtagadása kérdésében, valamint egy már létező üzlet áthelyezése esetén is, a ker. előjárás függetlenül határoz, ezen határozatot meghozatalánál azonban mérlegelnie kell úgy az ipartársulat véleményét, valamint a felállítani szándékolt üzlet tekintetében tényleg fenforgó szükségletet s ha azt látja, hogy azon a környéken, a hová az új üzlet engedélyezése kéri, a közönség használatára már elegendő számú hasonló üzlet áll, ez esetben az engedély kiadását megtagadhatja.

A ker. előjárás határozatáról az érdekelt ipartársulatot minden esetben értesíteni tartozik, melynek jogában áll a sérelmesnek vélt határozatot megfellebbezni.

Indokolás: Részben folyománya az előző szakasznak, részben a jelenleg érvényben lévő szabályrendeletből vettett át, részben pedig oly rendelkezést tartalmaz, melynek helyes alkalmazása esetén a 31. §-ban foglaltak szigorú betartása mellett a »numerus clausus« behozatala a kávéházakra nézve elkerülhető. A fellebbezési jog megadása természetesen kövekezőnek annak, hogy az ipartársulat véleményének meghallgatása kötelezővé tétetik.

7. §. Vendéglő, vagy kávéházi üzlet nyitására az iparengedély kiadása mindenkor megtagadandó, ha azon helyiség, melyben ezen üzletnek bármelyike gyakoroltatni szándékozik, templomtól, iskolától, kórháztól, vagy közhivataltól legalább 100 méternyire nem fekszik.

Indokolás: Ezen szakasz az 1899. évi december hó 2-án 78.543/V-c. szám alatt kiadott befügyminiszteri rendelet 14. §-ának folyománya, mely szerint »általmérési üzlet nyitása nem engedhető meg oly helyeken, melyek templomok, iskolák, kórházak és általában véve közhivatalok vannak, kimondván egyúttal, hogy a távolság minimuma e tekintetben, a helyi viszonyokra való tekintettel, törvényhatósági szabályrendeletek határozzák meg.«

Ezen minimumot a magunk részéről 100 méterben javasoljuk megállapítani, mely távolság szükséges, de egyúttal elegendő is arra, hogy ezen üzletek zaja a szobában forgó épületekre hátrányos befolyással ne legyen.

Mintfog azonban jelenleg sok oly vendéglői és kávéházi üzlet van, melyek az említett épületektől 100 méterben belül fekszenek, megszüntetésük pedig hosszas fennállás után ez alapon méltányos eljárás nem volna, ezen rendelkezés csakis az újonnan felállítandó üzletekre vonatkozhat, mint ennek az 59. §-ban kifejezés is van adva.

8. §. Az 1. §. első bekezdésében felsorolt üzletek nyitására nem adható ki az engedély, ha azok az utca fele külön kijárással nem bírnak.

Indokolás: Ezen szakasz rendelkezése megfelel az 1899. évi december hó 2-án 78.543/V-c. sz. a. kiadott befügyminiszteri rendelet 14. §-ában kimondott és rendezési ellenőrzés szempontjából felette helyes és észszerű elvnek, mely szerint »elengedhetlen kellék, hogy az általmérési üzletnek külön kijárata legyen az utcára.«

9. §. Az 1. §-ban felsorolt üzletek közül két, vagy több üzletnek, illetve iparágak egy és ugyanazon üzleti helyiségben való gyakorlása esetén jelen szabályrendeletnek mindig azon intézkedései irányadók, melyek több megszorítást foglalnak magukban.

10. §. Az iparengedély hatályát veszti:

- a) ha az engedélyezett üzlet az engedélyközmány kézbesítésétől számított egy év alatt meg nem kezdetik, vagy ha az üzlet egy éven át szünetel;
- b) ha a jogosított meghal s özvegye, vagy első ízigeni leszármazója az üzletet nem folytatja;
- c) ha a jogosított üzletével végleg felhagy;
- d) ha az engedély visszavonatik.

Indokolás: Fentebbi szakaszok a fennálló szabályrendeletből vettettek át s módosításuk szükségleten.

11. §. Az 1. §-ban felsorolt üzletek tulajdonosai üzletükben csakis kifogástalan előéletű egyéneket alkalmazhatnak, s ha tudomást szereznek arról, hogy alkalmazottaiknak bármelyike is erkölctelen életet folytat, azt az üzletből haladéktalanul eltávolítani tartoznak.

12. §. Az 1. §-ban felsorolt üzletek tulajdonosai tartoznak arra ügyelni, hogy alkalmazottaik a vendégekkel erkölctelen üzelmeket ne folytassanak s üzletük kéjgelési célokra ne szolgáljon.

Indokolás: Ezen szakaszok bevétele által különösen a kisebb általmérési üzletek és kisebb szállodákban gyakran előforduló erkölctelen üzelmek folytatását kívánók megakadályozni, a mi úgy erkölctesrendszert, valamint különösen közegészségi szempontból felette kívánatos.

A szállodák és általmérési üzletek női személyzete ugyanis természetesen nincs orvosrendőri felügyelet alatt s a mennyiben ezek közül egyenként lehetnek torzított, valamint szándékosan betegségeket lehetnek terjesztők, mely szempontból kiindulva szükségesnek tartjuk, hogy az üzlettulajdonosok személyzetük erkölcsi viselkedésének szigorú ellenőrzésére köteleztessék.

13. §. Az 1. §-ban felsorolt üzletekben az ipar-

és általmérési engedélyek szembetűnő helyen ki-függesztendők.

Ezen üzletek állandóan ipar és rendőrhatalósági ellenőrzés és vizsgálat alatt állanak s az üzlettulajdonos köteles megengedni, hogy a magát kellően igazolt hatósági közeg bármikor meggyőződést szerezhesen magának arról, hogy jelen szabályrendelet intézkedései megtartatnak.

Indokolás: Ezen szakasz a fennálló szabályrendeletből vettett át s fentartását az üzletek ipar- és rendőrhatalósági ellenőrzésének szüksége indokolja.

A) Fogadók.

14. §. A fogadók tartozik arra felügyelni, hogy a vendégeinek rendelkezésére bocsátandó szobák tiszták és egészségesek legyenek, valamint tartozik gondoskodni arról is, hogy segédei és cselédei a vendégekkel szemben előzőkények legyenek s egyáltalában arra, hogy az előírt közegészségi, közisztatási és rendőri szabályok megtartassanak.

15. §. A fogadók köteles minden szobában a szobaért és melleszolgáltatásokért fizetendő art fel-tüntetett árszabályt kifüggesztve tartani.

Ezen árak maximum gyanánt tekintendők, melyeknél többet felszámítani nem szabad.

16. §. A vendég-szobáknak jó zárrakkal kell ellátva lenniök s az egyes szobáknak külön kijárat-tal kell bírnok.

Ily szobák között netán alkalmazott ajtók a szoba elfoglalása alkalmával a fogadók vagy megbízottja által gondosan lezárandók.

17. §. A fogadókban lévő vendéglő vagy kávé-házi helyiségek minden tekintetben ugyanazon elbírálás alá esnek, mint a főváros területén lévő más ily üzletek.

18. §. A fogadókban rendezendő estélyek s táncszigalmak alkalmára a m. kir. államrendőrség főkapitányi hivatala a kiadandó engedélyben állapítja meg a körülményekhez képest azon időpon-tot, me dig a zenélés tarthat.

Indokolás: Ezen fejezet a szállodákra vonatkozó rendelkezésekből áll s részben a fennálló szabályrendelet-ből lett átvéve, részben pedig oly újabb rendelkezéseket tartalmaz (16. §.), melyeknek gyakorlati haszna bővebb indoklásra nem szorul.

(Vége következik.)

A pinézerség társadalmi helyzetének hátrányai.

Sok szó esett már arról a dologról, hogy a pinézerek a társadalom valóságos pariai! Nincsen az a foglalkozás, az a működési tér, a melyen az ipari munkásnak annyi előtelettel, annyi közöny-nel, sőt mondhatnók (ha nem pirulna arcunk az igazságtalan szegény érzetéből) annyi megvetéssel kellene találkozni, mint épen a pinézér foglalkozása körén. Isten a megmondhatója annak, hogy miképen keletkezett az előtelet, elég az hozzá és nagyon sajnálatos körülmény, hogy megvan és mindedig semmi nevezetesebb mozgalom nem indult meg, mely az ilyen szegénytelen állapotok mielőbbi megszüntetését tűzte volna ki feladatául.

Hát hiszen az a körülmény, hogy a pinézér másokat kiszorít, hogy egész életét abban a munkakodásban tölti el, hogy embertársainak minél nagyobb kényelmet szerezzen, ez csak nem nyomhat a mérlegben olyan súlyosan, hogy e miatt egy egész társadalmi osztálynak, mely emberi hivatását mindenkor pontosan és lelkiismeretesen töltötte be, a szegénypadon kelljen a »humánus« emberi társadalom elől kitalitva lennie.

Ugy látszik ennek sokkal mélyebben fekvő oka van, melyről nem egykönnyen bontható le a rej-télye saisi fatyola. Mert hiszen azt a körülményt sem vehetjük alapos okul, hogy a pinézerek egye-nesen rá vannak utalva arra, hogy borravalót fo-gadjanak el, mert ez az existenciájuk alapját ké-kezi. Nem lehet ez ok; eleltekintve attól, hogy a kül-földi, illetve jobban mondva a nyugati nagy államokban szintén ez a rendszer uralkodik és a pinézerség társadalmi tekintélye egyforma szín-vonalon áll bármely más foglalkozás társadalmi tekintélyével; nem lehet ez ok annál inkább, mert nálunk Magyarországon is vannak számtalan oly borravaló-rendszerrel egybekötött foglalkozások, melyek társadalmi tekintélyük teljes épségének örülhetnek és senkinek észébe sem jut azt meg-esorbitani.

Kézen fekvő dolog ilyen körülmények között az, hogy a feltűnő jelenségnek oka egészen más irány-ban keresendő. Eddig mindig csak sötétben tapoga-tóztunk és ezt a rakfenét nem láttuk meg még a kutatás nagyító üvegén keresztül sem. Ennek pedig igen egyszerű oka az volt, hogy, a mint a német mondja: »nem ott kerestük a kutyát, ahol el volt asva«.

Sok mindenfelől összeirtak már, jót és rosszat egyaránt a társadalom hibáiról, de azok a mély elméjű tudósok, akik szociológiai tanulmányokka foglalkoznak, sohasem gondoltak arra, hogy a tár-sadalom hibái nemesek annak rossz hajlamaiból eredhetnek, hanem talán más egyeből is. Eppen így vagyunk a társadalomnak a pinézerséggel szemben elfoglalt ajkbiggyeszítő, megvető álláspontjával. Nagy hiba ez, mert hiszen lehetne a helyzet más-képen is, és vétek is azok részéről, akik elejtették a társadalmi felfogást ez irányban szabályozni.

Az ezredéves országos kiállításon

Telefon 13-06.



Telefon 13-06.

a Millenniumi nagy éremmel kitüntetve.

Teljes vendéglő s kávéházi

konyha-berendezést, vörösréz edényt, kávéházi tűzhelyek 50% fűtési megtakarítással ajánl mindennemű rézműves-munkát, valamint saját szabadalma szerint készített **kávé- és tea-főzőgépeit** legjutányosabb áron pontos kivitel mellett

GALLIK LAJOS rézműves,
Budapest, VII., nyár-utca 15.

Javítások és czinezések gyorsan elkészít-tetnek és jutányos áron számíttatnak.

Ócska vörösréz napi áron megvételik vagy becsoréltetik.

Telefon 874.

1000 darab papírszopóka felírással
3 forint 50 krajczártól feljebb

A számadó uraknak ajánlok **papírszivarszip-káka**! bárműő felírással a legjobb minőségben 1000 darabját 3 frt 50 krért. 500 da-rabra való megrendelést is elfogadok. Vidéki megrendelések pontosan és csakis utánvétel mellett eszközöltetnek. Minták kívánatra ingyen és bér-mentve.

NOVEMBER MÓR

a »Sanitas« szivarszipka feltalálója

BUDAPEST, VI. ker., Révay-utca 22., I. em.

SZT.-MARGITSZIGETI

ÜDÍTŐVÍZ

a legkiválóbb és legolcsóbb
ásványos savanyuvíz

és
egészség-ápoló ital.

Kitűnő eredménnyel használtatik:

köszvény-, gyomor- és bélbajoknál, garat-, gége-, tüdő- és hólyaghurutnál.

Kapható: Legtöbb gyógyszerárban, ásvány-víz-, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

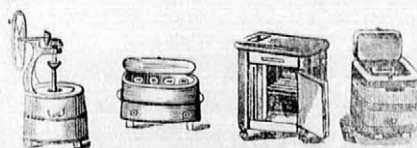
FŐRAKTÁR:

WERNER ADOLF-nál
(FRUM ISTVAN UTÓDA)

Budapest, II., Batthyány-utca 3. sz.

Telefon 90-97.

Főhercegi Szt.-Margitszigeti felügyelőség



GINDERT ISTVÁN

jégszekrény, hűtő- és fagyasztó-készülékek, puhafa butor, konyha és háztartási eszközök gyára

Budapest, VI., Klapka-u. 5.

Raktár:

VI. Terež-körut 8

12 Hectoliter

1898-er Silvorum

vorzüglichster naturreiner Qualität, 62—68 Alkoholgrad stark, sind billigt zu verkaufen bei

Michael Glockner 369

in Nagy-Demeter, per Beszterce (Komitat Beszterce-Naszód).

Kávéház-, vendéglő- és szállodatulajdonos urak szíves figyelmébe.

A „Férfi-Divat” című időszakos folyóirat ki-
merítő tájékoztatást nyújt a négy évszak férfi-
divatjáról és a férfiruhák, valamint a férfidivat-
árak terén felmerülő udvarságokról.

A „Férfi-Divat” alapos divattudósításai, is-
meretű szakezikkéi, „Tetőtől-talpig” és „Divat-
apróságok” című
dus és érdekes
tartalmu állandó
rovatai és mű-
veszi kivitelű di-
vatképei egy csa-
pással megnyer-
ték az előkelő
férfil világ tetsze-
sét és a fővárosi,
valamint a vidéki
sajtó elismerésé-
ben részesültek.

Aki divatosan és elegánsan
akar öltözködni, az nem nélkülözheti a „Férfi-Divat”-ot, ugyancsak nem tel-
jes az olyan uriszoba, kaszinó, egyet
vagy kávéház, melynek asztaláról a
„Férfi-Divat” hiányzik.

A „Férfi-Divat” hazánkban az első és egyet-
len szakfolyóirat, mely az urak divatját ismerteti.
Szerkesztő: Mangold Béla Kolos. Belmunkatárs:
Pády Aladár.

A „Férfi-Divat” előfizetési ára egész évre
két korona. Megjelenik évente négyszer, a ta-
vasz, a nyár, az ősz és a tél beálltával.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IV.,
Kishid-utca 9.

„MARGIT”

GYÓGYFORRÁS

Margitforrás-telep (Bereg-megye).

A budapesti m. kir. egyetem vegyelemzése szent-
ként kevés szabad szénsavat, ellenben sok szénsa-
vas natrumot és litiumot tartalmaz. Ezen tulaj-
donságai azok, melyek a hasonló összetételű vizek
fölé emelik. Kifűző hatású a légutak s tüdő
hurutos állapotainál, különösen szívós
váladék esetén; tüdőgyógyászoknál, ha vér-
zésre való hajlandóság van is jelen, a
„Margit-víz” megbecsülhetetlen szolgáltatásokat
tesz kevés szabad szénsavánál fogva. Kiváló hatást
látni főleg a gyomor és belek hurutos álla-
potainál, főleg azon esetekben, hol a fűlős meny-
nyisegben képződött sav oka a rossz emésztésnek.

A lúgysavas sok lerakódását akadályozván, be-
cseles szolgáltatást tesz továbbá a hólyag hurutos
bántalmánál, a kő- és homokképződés este-
teiben, miért is a budapesti és bécsi egyet-
em orvosainak, mint az orvosvilág egyéb
előkelőségei a legszívesebben használják, előnyt
adnak a „Margit”-forrásnak a hozzá hasonló
összetételű gyógyvizek fölött.

Mint ivóvíz

kiváló óvoszernek bizonyult járványos beteg-
ségek idején, főleg typhus ellen.

Mint borvíz általános kedveltségnek örvend.

Főraktár:

ÉDESKUTY L. ásványvíznagykereskedés
es. és kr. udvar szálló BUDAPEST
Kapható minden gyógyszerárban, fűszerkeres-
kedésben és vendéglőben.

Telefon 58—35.

Telefon 58—38.

NIEMETZ GYULA

törvényszékiileg bejegyzett

üzletek adás és vevési ügynöksége

közvetít: szálloda, kávéház és vendéglő üzleteket
a fővárosban és vidéken.

Iroda: Budapest, VIII., József-körút 22—24. sz.
a Népszínház közelében.

Megbízások lelkiismeretesen, pontosan és a legnagyobb
titoktartás mellett gyorsan teljesítetnek.

Mert mondjuk ki egész egyszerűen: a mi társadal-
munk még kiskoru és épen ebből folyik az, hogy
nem tudja méltányolni egy derék társadalmi osztá-
lynak kötelességet végző és önfeláldozó feladatait
és munkálkodását és a maga gyengeelméjűségében
nem adja meg neki azt a jogosan járó elismerést,
mely a pénzérséget méltán megilleti.

Nem mulo jelenség ez, hanem szomorú társad-
almi baj. És a pénzérségek érdekében áll, hogy
ezt az előítéletet eloszlassák és a társadalom visel-
kedését velük szemben olyan mederbe tereljék, a
hová az tartozik. De ha ebbe belekedzenek, nem
szabad mindjárt abba hagyini, mint azt a közel-
múltban megindult kolozsvári mozgalommal láttuk,
mely nagy garral kezdett az agitációba és aztán
elcsúszott.

Össze kell fogni a pénzérségeknek és egyesült
erővel kell kivívni a társadalomtól az őket meg-
illető pozitívot, ha azt szép szerével nem adják.
Elvégre a pénzér is ember, joga van az emberi
méltóságra épen úgy, mint a társadalmi tekintélyre.
Ne lásson a társadalom a pénzérben egy maga
alá rendelt közeget, aki csak arra van hivatva,
hogy minden kívánságot teljesítsen és ha azt el-
végzte, tehessenek vele amit tetszik. Lássan meg
mindenké a pénzérben vele egyenrangú embertársat,
aki polgára épen úgy a hazának, mint bárki más és
ha kötelességszerűen, híven teljesítette feladatait,
része legyen a polgári becsületben az egész társad-
alom részéről.

André.

Rend a kávéházban.

Nem lesz tehát ezután Budapestben záróra. Kávé-
ház, koremsa hajnalig nyitva maradhat. Csak lakni
nem szabad bennük, de mindig ott tanyázni igen.
Ami nagy dolog olyan városban, ahol az emberek-
nek sok az érkezésük és kevés a szórakozásuk.
Nincs a világnak olyan helye, ahol annyian olyan
sokaig ülnének a kávéházban, mint Budapestben.
Mert nálunk az idő talán pénz, de a szabad idő-
nek nincs értéke. Elpocsékoljuk pedig az életünknek
egy részét, talán a legszebb részét. Elvezetke for-
dítatunk, de csak agyonütjük a kávéházban, amely
egy elhely az időt, mint a szárazföld az esőt. Az
ember azt sem veszi észre benne, hogy az idő
mulik, hanem csak azt, hogy már elmúlt. Jó lesz
tehát hazamenni, vagy dologba, hivatalba, üzletbe.
Elfogyott a szabadság, anélkül, hogy szabadok
lettünk volna. A világ ezer gyönyörűségéből egyet
sem kerestünk, csak éppen formát adtunk a sem-
mittevésnek. Még nem is pihentünk, csak éppen
nem tettünk semmit. Talán nagyobb volna nálunk
az érdeklődés a szép dolgok iránt, ha le nem fogna
valamennyiünket a kávéház. Talán kevesebbet poli-
tízálnánk és többet élveznénk, ha a munka után
a nyugodalmat keresnénk és nem a kávéházat. A
kártyázást nem karhoztatom, amíg nem egyéb vál-
tozatosságnál, de fajtalam, a mikor elharaszolja
egész szabad időnk. Neki is a kávéház a legfőbb
alkalomszervezője. Micsoda rettenetes pazarlása a
szabad időnek, holott a mikor csak egyszer élünk
és rövid életet élünk.

Legényember társaságba nem jár, képet nem
nézeget, hangversenyt nem hallgat, könyvet nem
olvas, teljesen elegendő neki a kávéház. Az asztal-
társaság, amely vagy a kártyát üti, vagy a köz-
intézményeket. Tudja Isten, talán könyv is több
fogyna, írni is jobbakat írnának, ha az olvasó
közönségnek olvasáshoz való kedvét, érdekesét le
nem fogná a kávéház. És a koremsa. Mert korems-
mázi is sokat koremsmázi a budapesti ember. Bor
mellett, sok sör mellett, temérdek szó mellett. A
sok szó pedig szót sem érdemel. Nem ösztökéli az
embert sem szépre, sem jóra, sem vidámságra, sem
bohóságra. A nagy politika agaskodik vagy pedig
a kis politika terjeszkedik benne. Az asztaltársaság
még bor mellett is a szabad időt csak öli, pedig
ugy hallottuk, hogy a borban fölfelé megy a gyönyör.
A budapesti koremsában a bornak nincs gyönyöre,
de nem azért, mert a bor hamis volna, hanem
csak azért, mert az ivójának lomha a lelke. Ott
lomhult el a kávéházban és a vendéglőben.

Hanem azért helyes dolog, hogy a kávéházak
városában rendet csinálnak a kávéházak dolgában.
Ott ahol a kávéház közintézmény, legyen róla
külön törvény. És ha már törvény, hát legyen okos
törvény. Annak keszűldök az a szabályzat, amely-
nek a híret most olvashattuk. Nem az elméletek
magasságán szabályozza a kávéházak és koremsák
dolgát, hanem leszáll oda, ahol az eleven szokások
igazgatják a dolgokat. Az elmélet talán azt mon-
dána, hogy az ember éjjel aludjék, míg a gyakor-
lat azt bizonyítja, hogy nem is ember az, aki éjjel
alszik. Csak láko, csak a lakosságnak egyik alko-
tója, csak annak a nagy mechanizmusnak része, a
mely a forgalmat végzi. Az emberek Budapestben
kávéházban ülnek, mindig és mindenhol. Alkalmat
kell tehát nekik adni arra, hogy éjjel is ott lehes-
senek.

Megérdemlik különben az éjszakai kávéházat
azok is, akik éjjel munkában vannak. Csak hajnal-
ban, kora virradatokor hagyják abba a munkát. De
hajnal a fővárosban még éjjel van, hajnali két-
három óra nálunk még éjszakai idő. Nekik se
hiányozzék a kávéházak, nappal amugy is alusz-
nak, mikor járjanak tehát kávéházba?

Micsoda óriási haladás a záróra eltörlése! Het-

ven éve sincs, hogy a városi Tanács még ugy
gondolkodott, hogy azért az emberért, aki este 9
óra után az utcán jár, nem kár, ha nyakát szegi.
Ma már a kedvet se szegik annak, aki alvó időben
a kávéházban ül. Milyen nem szép dolog volna,
ha egy óra táján hazaküldnék. Bizonyára nem
haza meene, hanem rossz helyre Oda, ahol az
ember nem szórakozik, hanem lumpol. Nem mi
mondjuk ezt, hanem a fővárosi Tanács, amely az
éjszakai kávéházat a jó erkölcsök örökének tartja.
Vissza kell tartani a könnyelmű embert a korhely-
kedéstől, nyissuk ki tehát számára a kávéházat.
Ott nem mulat, hanem csak az idejét tölti.

Eza motiválás örvendetes dolog, nem is azért, mert
erkölcsiséget istapolja, hanem azért is, mert arról
tanuskodik, hogy a városházába bevonult az érző
szív. A bürokratizmus reszkessen, mert fölvirradt
az aktákban a jósgós életbölcseesség hajnala. A
hatóság, amely belátja, hogy az embernek nemcsak
adót kell fizetnie, hanem mulatnia is kell, levágta
az önönmaga czopját. A mulatáshoz való jó el-
ismerése nagy szociális momentum. És egy szebb
jövő jele. Talán még valaha érdemes lesz budas-
teti polgárnak lenni. (E. U.)

A Café Procope megszűnése.

Vége van. Oda van, oda...

Néhány hét előtt a párisi lapok egy elhalálo-
zásról hoztak hírt, amely bejárta a világsajtót.

A Café Procope nincs többé! Ennyit
írtak, se többet, se kevesebbet. Ugy látszik, nem
tartották hasábní visszaemlékezésre méltónak a
romladékot, amely már régóta máilott és mostan
véleg összeomlott.

Hiába fürkésztem át a csacska párisi lapokat,
amelyek, noha tele vannak a világikálítás és a
kínai zavarok szenzációival, még mindig találnak
helyet hasábjaikban inezí-finezí jelentéktelenségek
számára; a vén Café Procope sírjára egyik se
tett le akáresak egy hangzatos frazízt.

Pedig az a szegény bódé, amely annyi időn át
tanyája volt a legnagyobb francia szellemeknek,
megérdemelt volna egy szép halotti órázót, akár-
milyen siralmas is volt a vége.

Valamint az ősi Café de Buci és a még
régibb Pome de Pin és a Monton Blanc,
amelynek Molière, Racine és Boileau vol-
tak vendégei, — eltűnt a föld színéről a Café
Procope is, Páris leghíresebb irodalmi kávéháza.
Julius első napjában bezárták a kapuját, rozszant
asztalait a zsidáruhoz küldték, anélkül, hogy föl-
hangzott volna a melabus »Sic transit gloria mundi!«

Igaz ugyan, hogy a Café Procope az utóbbi
években egy gyakran változóttá a gazdait és any-
nyiszor költötték holt híret, hogy a párisiakra nézve
már egyáltalán nem is létezik. Hebe-hóba kuk-
kantott még be egy impressziókra szomjas
idegen, aki ismerte az irodalomtörténetet, — hogy
az elhalványult aránylécekkel körülramazott füstös
falakon megbámulja a kávéház hajdani törzsven-
degeinek: Voltaire, d'Alambert, Picon,
Rousseau, Mirabeau stb. képmását. Ez a
képtár volt utolsó tanujele a hajdani dicsőségnek!

Ez a dicsőség elvész a távol lenge ködében és
az új nemzedék már el is feledkezett róla. Még
csak a kávéház kétszáz éves jubileuma se jutott
1889-ben az emberek eszébe, pedig jubileumokra
ehes korunkban orgiákat ülnek a »kegyetes
visszaemlékezők«.

Mert 1689-ben alapította ezt a kávéházat a
szicíliai származású Procope, aki helyiségét
csakhamar virágzóvá tudta tenni. Mert a ravasz
olasz egy új nyálakással csalogatta be magához
a vendégeket: ő ismertette meg a párisiak-
kal a fagyaltot! És hiába vezették be rögtön ezt
az edeséget üzletükbe a konkurrensok, Proco-
pet nem lehetett lefőzni.

Ő tudniillik törzsvendégeiben oly vonzóerőt
nyert, amely erősebben hatott a legezfirább buffe-
tél is. Kávéháza tudniillik, a mely a régi Comédie
Française (a mai Odéon) közvetlen szomszéd-
ságában volt, csakhamar főhadiszállása lett a köl-
tőknek, a kritikusoknak és azoknak a filozófusoknak,
akik valami relációban voltak a színházzal vagy
iranta érdeklődtek. Eleinte csak néhány percze
jöttek, hogy elűzzék a felvonásoktól unalmát, —
később azonban fordult a kozka — és a színház-
ban voltak csak néhány perczet és a többi időt a
kávéházban töltötték, amely több mint egy év-
századon át a világ legegőkelőbb irodalmi talál-
kozhelye maradt, a halhatatlanság akadémiája,
ahol még egy Diderotnak is, Marmontel-
nek vagy Fréronnak a második helyen kellett
meghúzódnia.

A kávéház legérdekesebb vendége volt —
Voltaire, aki leginkább tette híressé Procope
kavéját. Akárhányszor ott ül a szőlegetben dél-
előtt tizenegytől éjfélig és folyton kávé ivott. Néha
napján hetvenkét findzával is, de rendszeren leg-
alább huszszal.

Nem is csoda, hogy ingerlékenysége fokozódott
és jelenlévő költő-testvéreivel folyton veszekedett
óriási gaudiumára a hallgatóságnak, mert az volt
bőven. A kávéház mindennap tele volt »kibécze-
kel«, akik eljöttek, hogy az írók szóharczát kihall-
gassák és beleavatkozásukkal élénkítsék. Elvégre

ebben a kis helyiségben az ember kényszerűségeiből tulajdonképpen mindenképp intézte szavait.

Ezek a kibicék akárhányszor parázs kis verekedéseket is idéztek elő, amelyek nincsenek minden kultúrtörténelmi jelentőség nélkül. Az udvaroncok egy katiájának annyira megtetszett a gendeletrivel való társalgás, hogy ugyszólván Procopénál lakott. Csakhogy az írakkal való barátkozást nemesei előjónak tartották és nem akartak tűnni, hogy a polgári csöcselék, akár csak mint néma tanu, jelen legyen, — miért is egyszerűen kibótlák a közönséges elemeket. Azóta megváltoztak az idők és ha vannak is még itt-ott ellentétek, nemesség és polgárság között, azokat nem okozza többé a féltékenység az előkelő szalonok barátságára.

A forradalom, a császárság és a restauráció alatt hanyatlott a Cafe Procope, de valahányszor a közléstársági gondolat és az ifjúság diadalmaskodott, újra föllendült. De elvesztette irodalmi jellegét és politikai színezetet kapott. A türelmetlenek, akik mindent jobban akartak tudni és első sorban jobb sort kívántak maguknak, — itt jöttek össze, hogy a nagy fölfordulást retorikailag előkészítsék.

Nem egy francia, aki később mint képviselő vagy miniszter páváskodott, holta napjáig hatalmát azokból a morzsákból táplálta, amelyek 1830. óta Procopénál az asztal alá hullottak, mondja Daudet Alphonse Gambettáról írt rajzában.

Gambetta is egyik védőszentje volt ennek a kávéháznak. Ami Voltaire a kávéház dícsőségének első fázisában volt, az lett a másodikban Gambetta az ősi helyiségnek, amely azzal dícselkedhetik, hogy a harmadik közléstárság az ő konyháján készült.

Mert Gambetta körül itt bontották ki szárnyaikat azok a fiatal erők, akik Sedan után eszméik diadalát látták és akik itt hirdették lelkes és lelkesítő szavakkal a zsarnokság gyűlöletét és a szabadság eljövételt. A második császárság kémei ismerték ezt a veszedelmes kávéházat, csakhogy az illeteményezők nem törődtek a zöld rajongókkal. Különösen Gambettát nézték egészen ártalmatlan embernek, amint az a belügyminiszteriumnak azóta napvilágra került jelentéseiből kitűnik.

Csakhogy ezek a zöld rajongók csakhamar urai lettek Franciaországnak és jövő télen hazahozták Nizzából Gambetta hamvait, hogy hőszi tisztességek közepette elhelyezzék a Pantheonban, a nagy halottak dícsőges csarnokába Voltaire és Rousseau között, akiknek csillaga az immáron bezárt kávéházban még fényesebben ragyogott.

Ha volna igazság, oda kellene vinni közből az öreg Procopet is.

Ki tudja mik lettek volna nélküle?!

F. S. (B. N.)

A Margitszigetre vezető új hidrészet f. hó 19-én nyílik meg a nagyközönség számára. Egy-idejűleg az újonnan berendezett Margitszigeti kávéházat is megnyitja Steuer Sándor kartársunk, ki 15 pályázó között nyerte el a hihetőleg szép jövője kávéház bérletét. Sok sikert új vállalatához!

A »Wekerle« kávéházat, mely a keresési-nti kávéházak között előkelő helyet foglal el, néhány nap előtt Gläser Fülöp ur vette át és újonnan átalakítva 6 billard-asztallal meg is nyitotta. A régi jó kávéház, mely Teplí József alatt is mindig fényesen ment, előreláthatólag Gläser kartársunknak is meghozza fáradsága és befektetése dús gyümölcsét. Nagyon sok szerencsét kívánunk ehhez!

Berichtigung. In meiner Nummer vom 1-ten August habe ich die Nachricht gebracht, dass Herr Cafetier Karl Brück in den nächsten Tagen das Cafe im Keckemeter Hause in der Grünbaum-Gasse eröffnen wird. Diese Nachricht ist nicht wahr, denn Herr Carl Brück schreibt

uns aus Berlin, 5. August, nachstehenden darauf bezüglichen Brief:

Berlin, den 5-ten August 1900.

„Geehrter Herr Wagner!“

Soeben lese ich in Ihrem geschätzten Blatte, dass ich in der »Zöldfa-utca« ein elegantes Café eröffne, wozu Sie mir gütigst Glück wünschen. Nun weiss ich aber von dieser ganzen Sache nichts; ich bitte sich doch, bevor Sie etwas in die Zeitung bringen, eine genaue Information zu holen, anderseits ist es mir doch unangenehm, schon meinen Kollegen und der Welt gegenüber, dass ich ausser meinem »Cafe Vigszháza« noch ein Geschäft eröffnen sollte; dazu noch ein solches in der Zöldfa-utca.

Bitte geehrter Herr Wagner, widerrufen Sie gefl. in Ihrer nächsten Nummer, dass nicht ich der Besitzer jenes Kaffeehauses bin, und dass ich ausschliesslich nur »Café Vigszháza« mein Eigen nenne.

Mit bestem Gruss Ihr

Carl Brück.“

Zu meiner Ehrenrettung führe ich an, dass der Anwalt des Keckemeter Hauses, Herr Dr. Karátsöny Antal, welcher vor Monaten jenes Kaffeehaus in meinem Blatte einige Male inserirte, mir selbst persönlich die Mittheilung machte, dass er nun einen Pächter auf jenes Kaffeehaus gefunden habe und zwar Herrn Brück, der dasselbe am 1. August übernehmen wird. Bei diesem Umstande glaube ich nicht fehl zu gehen und habe diese Notiz ohne Bedenken ins Blatt gelangen lassen. Ihrem freundlichen Ansuchen habe ich entsprochen und bitte, mich dieserwegen in Ihrem Wohlwollen auch weiterhin zu behalten. Ihr ergebenster Diener

Josef Wagner.

Az angol posta az 1799. évben mindössze 25 millió levelet szállított; 1899-ben azonban a statisztika már a következő számokat mutatja: Szállított 2000 millió levél, tehát nyolcvan év alatt annyi, mint azelőtt 100 évvel; 260 millió levelezőlap; 150 millió csomag újság; 740 millió csomag könyv és 70 millió más csomag. Azonkívül szállított a posta összesen 25 millió kg. nehézségű tárgyakat Angolországba, külföldre és a gyarmatokra, melyek a hatalmas belföldi forgalom emeléséhez nagyban hozzájárulnak. Végül továbbított 75 millió távirat, 10 millió cheque és 70 millió postautalvány. A postatakarékpénztár pedig 7 millió takarékos állampolgárral érintkezett, kik összesen 120 millió font sterlinget tettek a takarékpénztárba.

Keserű uborkák. A milyen jóízű egy igazán finom uborka, épen annyira kellemetlen a keserű uborka élvezése. Nagyon érthető dolog tehát, hogy az uborkatermelő mindent szívesen elkövetne, hogy termelvényei keserűvé válását megakadályozza. De hogyan? Még a kertészkönyvekben is a legelterjedtebb nézetek uralkodnak az uborkák keserűségének okai felől; némelyek a talajnak, mások a magnak, a tulságos nagy melegnek vagy a tulsok esőzésnek róvják fel a bajt. Egy német szaklap fejtegetése szerint következőképen áll a dolog: Még a legkedvezőbb termelési viszonyok mellett is előfordulnak keserű uborkák, annak oka azonban nem annyira a mag minőségében, mint inkább a talajban, trágyázásban és időjárásban keresendő. Az uborka meleg, porhanyós talajt követel. Hideg- és nedves időjárás valamint a nagyon kemény talaj termeli a keserű uborkák legnagyobb százalékát. Nagyban hozzájárul ehhez az annyira ajánlott friss ló-trágyával való trágyázás is. Csakis a fentebb említett viszonyok megjavításával lehet e bajnak elejét venni.

Szerkesztői üzenetek.

T. A. Zsolna. Köszönettel, csakhogy sajnálattunkra későn vettük. Nagyon jó. A jövő számban jelen meg. Üdvözlét! — V. N. Losonc. Közlhetetlen, de irhat ön még jobbat is.

A Kőbányai Kórálysörfőző

Dr. Korányi és Dr. Kétyl egyet. tanár urak által gyógyezelokra ajánlott

— GOLIÁT — MALÁTASÖRE

idegbajokban, vérszegénységnél, emésztési zavaroknál, gyengeségnél stb. kiváló sikerrel használtatik és egyuttal

Legkellemesebb üdítő-ital.

Ára vidékre, kőbányai vasuti állomáshoz szállítva: nagy palack 19 kr., kis palack 13 kr., fogyasztási adóval együtt. Vidékre legkisebb szállítmány 30 palack.

Betét, nagy ládáért: 1 fnt 60 kr., kis ládáért: 1 fnt 20 kr., palackért 6 kr., mely azoknak bérmentes visszaadásakor visszaszolgáltatik.

Megrendelhető: a gyári irodában Kőbányán, a városi irodában: VII. kerület, Kertész-utca 40 és a vidéki raktárosoknál.

Budapesten kapható minden nagyobb fűszerkereskedésben és poharankint a Quisisana automata buffet-ekben is.



Die Buchbinderei mit Maschinenbetrieb

von Leopold Neumann

BUDAPEST, VIII. Museum-körút 10.

fabrizirt seit Jahren als Specialität

Kaffeehaus-Mappen, Speisekarten

Decken und Rohrzeitungshalter aus

dem besten Material.

Gediegene Arbeit — Prompte Lieferung — Prospecte zu Diensten.

Belatini Braun A. Pezsgőborgyár



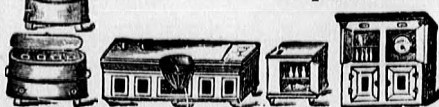
Pinczék: Velence (Fehér-m.)

Iroda: Budapest, VIII., Üllői-ut 60. szám.

Az 1873. év óta fennálló

cs. és kir. szabad. jégszekrény.

Gyár: Budapest, STILLER JÓZSEF-nél, ajánlja törvényesen védett és elismert legjobb szerkezetű, kitüntetést nyert hűtőkészülékeit sör, víz, vaj, nyers hús hűtésére, ételhűtőket házi szükségletre, fagyalt-készülékeket és fagyalt-reszervoireket, bormérési berendezéseket és legújabb szerkezetű pezsgető-csapatokat.



Megrendelések a raktárba intézendők.

Képes árjegyzékek ingyen.

STILLER JÓZSEF Budapest

Gyár és iroda:

VII., Nagydiófa-utca 22, Wesselényi-utca sarkán.

Kiadó szálloda.

Orosházán a főtéren, Kovaltsik József szállodája, mely áll 10 szoba, kávéház, étterem, egy külön terem, konyha, éléskamra, s 3 pinczéből, az összes berendezéssel más vállalat miatt hosszabb időre kiadó s bármikor átvehető.

Csász. és kir.



udvari szállító

DITMAR R., Budapest

V., Fürdő- és Nádor-utca sarkán

ajánlja dusan felszerelt gyári raktárát mindennemű

villamos,

továbbá kombinált villamos- és légszesz-lámpáiból,

nevezetesen : szalon- és ebédlő-csillárait,

Gyári raktáram

1900. év szeptember 1-től

Kossuth Lajos-utca 3. sz. a.

létezik.

kávéház-, vendéglő- és magánlakások berendezéséhez.



Terem- és templomi csillárok

kivánatra rajz szerint is készíttetnek.

Különös figyelmébe ajánlom még szolid és olcsó kivitelű

szabadalmazott öntöttvas villamos világító tárgyaikat.

Költségvetéssel és rajzokkal kívánatra szívesen szolgálok.

Francia pezsgőbor-gyárosok Louis François & Comp.

csász. és kir. udvari szállítók.

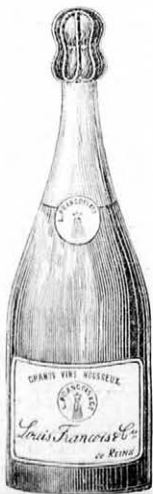
Diplome d'Honneur

Lisszabon.

Promontor.

Arany érem

Párizs, Nizza, Semeovár, Anvers.



Van szerencsén becses tudomására hozni, hogy mi az
egyedüli francia pezsgőbor-gyárosok

vagyunk Magyarországon és országunk mint ilyen a budapesti
kereskedelmi- és váltóközvetítésként 17.151. sz. a. bejegyezve van.

**Főraktár : Borhegyi Ferencz ezeltől Laposy
Budapest, Haas-palota.**

Vezérképviselőség : Ruda és Blochmann, Budapest.